

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2007

Núm. 17

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 11 de desembre del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 4196/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació del Govern per acabar amb la situació insostenible del transport aeri a les illes menors. 646
 - 2) **RGE núm. 4195/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del transport aeri a les illes Pitiüses. 647
 - 3) **RGE núm. 4198/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a camp de golf d'es Pujols. 648
 - 4) **RGE núm. 4194/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gasoducte a Menorca. (**Ajornada**). 649
 - 5) **RGE núm. 4199/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment de l'acord de l'Ajuntament de Felanitx en relació amb Can Marçal. 649
 - 6) **RGE núm. 4197/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protecció de Cala Blanca. 650
-

7) RGE núm. 4201/07, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a llei de pedreres de les Illes Balears. (Ajornada). 651

8) RGE núm. 4192/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lluita contra les drogodependències. 651

9) RGE núm. 4190/07, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a reunió del Consejo Español de Turismo. 652

10) RGE núm. 4200/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació d'esmenes al Decret Llei núm. 4020/07, de mesures cautelars fins a l'aprovació de normes de protecció d'àrees d'especial valor ambiental per a les Illes Balears. 653

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2786/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de cultura. 654

III. Debat i votació sobre la convalidació o derogació del Decret Llei de mesures cautelars fins a l'aprovació de normes de protecció d'àrees d'especial valor ambiental per a les Illes Balears. 665

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, comença la sessió i el primer punt de l'ordre del dia són les preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 4196/07, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació del Govern per acabar amb la situació insostenible del transport aeri a les illes menors.

La primera és la presentada per la Sra. Misericòrdia Sugrañes, del Grup Parlamentari Popular, i té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, estic convençuda que viure a Menorca és viure a un dels millors llocs possibles, però també que els menorquins patim molts i molts inconvenients. Ara un dels que més ens afecta i sembla que no importa a ningú més que a nosaltres és el tema dels avions. No tenim moltes opcions per sortir de l'illa, però per definició li diuen "*tenemos que cruzar el charco*" y, como dice la célebre canción, como no tenemos puente, tenemos que usar el barco o el avión, i ara cada vegada estem pitjor. Com ara mai: perdem freqüències, perdem qualitat de vols, perdem maletes, paguem per tot, emissió de bitllet, taxes a part, paguem per les maletes; resulta que correm pels aeroports amb les maletes a sobre perquè hem de fer transbords, perquè hem de tornar a facturar; evidentment perdem aquests transbords. És clar que a més a més tenim que els descomptes per a residents solament són per al primer tram de viatge.

Mai no podíem imaginar-nos aquest escenari tan desastrós. Anem cap enrere com els crancs, i ara ens demanem: què més pot passar?, què més haurem de pagar perquè el Govern de les Illes Balears actuï, ja que el consell poca cosa ha pogut fer?, perquè aquest govern, definitivament, sigui el govern de totes les Illes?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, sense compartir l'evident alarmisme que vostè vol imprimir en aquesta pregunta, que és més que evident, li he de contestar que no fa falta, com és lògic, que hi hagi increments de preus ni de costos, com diu vostè, perquè aquest govern es preocupi pel transport aeri. De fet ho està demostrant i en tot cas no actua amb la passivitat que actuava l'anterior.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, senyor... Sra. Sugrañes, té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, es nota que vostè no viu a Menorca, es nota que vostè no agafa l'avió de Menorca a Palma o de Menorca a Barcelona.

Bé, jo l'únic que li he de dir és que a hores d'ara vostès no han demostrat que facin res. L'únic que tenim són paraules i més paraules, i nosaltres, els menorquins i els residents a illes menors, el que volem són solucions, i vostès per ara no ens n'han donada cap. A Menorca no tenim més opcions, ja sigui per feina, per estudiar, per metges. El que volem és deixar de ser ciutadans de segona divisió, volem deixar ser insulars de segona, i això vol dir tenir un govern, sentir que tenim un govern, ja que afortunadament Mallorca no pateix aquests problemes, el que volem és sentir un govern que sigui, a més a més de mallorquí, que sigui menorquí, eivissenc i formenterenc, i això per ara no ho sentim, i el que li demanem és que prenguin nota i que d'una vegada per totes solucionin aquest problema. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

Vol la paraula el Sr. Vicens? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Sugrañes, li repetesc que nosaltres volem que el transport aeri millori. No li acceptaré..., jo li puc acceptar, i no en faltaria d'altra, que el transport aeri, sobretot especialment amb Eivissa i Menorca, pot millorar, evidentment que pot millorar, el que no compartesc amb vostè és que intenti donar una visió altruista i d'insostenibilitat pel que fa al transport aeri, perquè en tot cas no ha variat gaire de quan vostès governaven i en aquest cas, en tot cas, seria insostenible des de llavors.

Miri, s'ha fet bastant feina. Per exemple s'ha modificat la declaració de servei públic, s'està intentant modificar; s'han augmentat les freqüències de vol durant l'hivern, molt més de les que fins i tot varen fixar vostès a la declaració de servei públic. A Menorca per primera vegada existeix l'oportunitat d'anar i tornar de Madrid. A Eivissa en lloc de tenir un sol vol diari a Madrid n'hi ha dos; vols diaris també a València. I s'estan minimitzant els efectes de la substitució d'Iberia per Click Air.

Tot això s'ha fet, Sra. Diputada. Per tant no entenc com pot vostè venir aquí a dir que es té aquest escenari d'insostenibilitat tan absoluta, quan vostès tot això no ho varen poder fer.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens.

I.2) Pregunta RGE núm. 4195/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del transport aeri a les illes Pitiüses.

La següent pregunta la formula el diputat Sr. Josep Juan i Cardona. Té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta és senzilla, i és saber si el Govern de les Illes Balears considera que les Pitiüses tenen un bon sistema de transport aeri.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Cardona, igual de senzill li contestaré. El sistema de transport aeri a les Pitiüses és el que és; jo no el qualificaria de bo, tal vegada d'acceptable, però el que sí li puc assegurar és que sens dubte m'agradaria molt que milloràs.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, Sr. Conseller, és el que és, és el que és, i és cada vegada pitjor. Mirin, vostè parlava fa un segon, contestant a la meua companya, que amb Eivissa hi havia dos vols a Madrid, sí; s'oblida de dir que el primer surt el migdia, i per tant si un eivissenc o un formenter vol anar a Madrid i té feina el matí se n'ha d'anar el dia abans i ha de passar la nit a Madrid. Clar que d'això, potser, com que vostè viu a Mallorca no se n'adona, però això és el que els passa als ciutadans d'Eivissa i Formentera quan volen anar a Madrid, amb aquests meravellosos dos vols que tenim cada dia.

Si parlem de Barcelona, miri, ahir el vol d'Eivissa a Barcelona el matí costava 235 euros; això sí, a la tarda ja se n'anava a 46 euros. Diumenge -li ho cont perquè m'ho varen dir a mi, o sigui, vaig intentar contractar un vol- costava 375 euros. Això del baix cost està molt bé, perquè aquest és un preu de baix cost, Sr. Conseller, això és el que ha de pagar un eivissenc si vol viatjar. A això li ha d'afegir el plus que significa utilitzar una cadira o un seient de passadís o pagar les maletes, que no s'han pagat mai en la vida i ara s'han de pagar les maletes, o fins i tot, com ho faria un membre del Govern, si volen combinar millor els trasllats de les combinacions aèries, que el mateix passatger agafi les maletes i les dugui d'un cap a l'altre. Això és el servei que ens estan oferint avui als eivissencs i als formenterers.

No és que sigui millorable, és que si vostè diu, com fa un moment ha dit, que s'ha fet bastant feina, jo amb tot el respecte del món m'atreveix a demanar-li que no en facin més, per favor; no facin res més; no, perquè cada vegada que ho toquen ho espenyen... Així que potser seria millor que ho deixassin anar.

Hi ha companyies que no estan incloses dins el servei de declaració pública entre Eivissa i Formentera que en aquest moment estan oferint un preu molt més barat, però molt més barat que el que està oferint Air Nostrum, i això com es pot explicar? Si vol li puc donar preus. És a dir, és inconcebible, Sr. Conseller, que cada vegada estiguin augmentant, a pesar de la subvenció del 50%, ni més ni menys, que cada vegada estiguin augmentant els preus, i que cada vegada la comunitat autònoma toleri que s'estiguin augmentant els preus, és intolerable.

És intolerable que des de fa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona, però ja està molt passat de temps.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Sí, Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Cardona, vostè diu que jo ho deixi anar. El que no faré és fer el que feien vostès l'anterior legislatura, pot estar-ne segur, perquè aquest conseller té una gran responsabilitat en el que és qüestió dels vols aeris.

(Remor de veus)

Ja veig que tots vostès hi estan d'acord. Bé, mirin, ja li ho dic, el que no accept..., jo puc entendre que vostès estiguin entestats a fer un clima de negativitat i d'alarmisme en tot això dels vols; de fet a l'anterior legislatura ja ho varen intentar, sobretot quan hi va haver ja el canvi a Madrid, en el Govern estatal, i a partir d'ara m'imagín que això ho potenciar i..., veng a dir que supòs que és la seva funció.

Miri, jo el que li puc dir és que durant poc més de quatre mesos que estam en el govern, amb les poques competències, gairebé nul·les, que tenim en aquests temes, i vostès ho saben, el que hem fet ha estat augmentar les freqüències de Palma a Eivissa: hi ha 10 vols diaris, els agradi o no, hi ha 10 vols diaris des de Palma fins a Eivissa. I després hem augmentat les freqüències, també, entre Eivissa i Maó; això durant l'estiu. En lloc de tenir un sol vol diari a Madrid en té dos; vostè diu que m'oblid de l'horari, però és que vostè s'oblida que abans no en tenia dos, i li record, Sr. Diputat, que amb el nostre estret marge competencial el que farem és fer feina en tot el que puguem, però almanco no estam de braços plegats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.3) Pregunta RGE núm. 4198/07, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a camp de golf d'es Pujols.

La següent pregunta la formula la diputada Sra. Sandra Morell, del Grup Popular. Té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, per quin motiu l'acord de governabilitat permet la construcció del camp de golf dels Pujols a Santanyí quan el decret de mesures cautelars preveu expressament que no es facin camps de golf amb oferta complementària i en aquest cas el camp de golf de Santanyí té una oferta complementària que és un hotel de 450 places? Per favor, Sr. Conseller, per què sí en aquest cas i per què no a tota la resta de territori de les Illes Balears?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, em sembla que a mi no m'ha d'adreçar aquesta pregunta. Com vostè deu saber l'aprovació o no de camps de golf entra de ple en les competències del Consell de Mallorca.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Remor de veus)

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, li agrairia que no es volgués riure de l'oposició. Sabem perfectament que vostès, si volen, poden protegir. El problema és que vostès volen protegir allà on els interessa. És incompreensible i és totalment incongruent que vulguin fer veure que volen protegir unes zones i després realment no protegeixen el que els interessa. Això és una excepció raríssima, i la veritat és que li demanam una resposta clara, perquè volem..., o dur a pensar que aquí hi ha uns interessos ocults que són molt estranys i no volem pensar en aquests termes.

Nosaltres volem que vostès ens diguin la veritat, i que per favor no se'n riguin de l'oposició i molt menys se'n vulguin riure dels ciutadans. Han d'entendre que hi va haver un ple a l'Ajuntament de Santanyí que per unanimitat de tots els partits polítics va demanar que no es fes aquest golf amb aquesta oferta complementària de 450 places. És totalment incongruent, i nosaltres volem saber per què no es permeten els camps de golf amb oferta complementària i justament aquest sí. Hem

d'entendre que és una mesura un poc estranya i voldríem una resposta clara. Nosaltres pensam que, a més, tenint vostès també un partit del seu propi pacte que està en contra, idò no crec que sigui la millor mesura. Això pensam que no, en absolut, és governar per al bé de tots els ciutadans, sinó que és governar per als interessos d'alguns partits polítics que es reparteixen els interessos per mantenir la cadira.

Hem de pensar que això és enganar la gent, i no només és enganar, per ventura, alguns votants del Partit Popular, o per ventura enganar la gent fins i tot que no ha anat a votar o que no ha votat aquests partits, sinó que també és enganar els seus propis votants, perquè vostès diuen una cosa quan estan a l'oposició i diuen una cosa o fan una cosa molt diferent quan governen.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, senyora... Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Morell, li repetesc que la Conselleria de Mobilitat, i vostè està fent la pregunta a aquest conseller, no té competències per aprovar o no un determinat camp de golf.

(Remor de veus)

Sr. Rodríguez, deixi'm parlar, per favor. Resulta que en allò que sí tenim competències, i això sí que li puc assegurar que ho estam fent i li don una resposta ben clara, és que allò que pensam dur a terme a través de la llei de mesures urgents és evitar que els nous camps de golf puguin recollir oferta residencial o allotjament turístic, i això és el que podem fer des de la Direcció General d'Ordenació Territorial. Això és la resposta clara que vostè em demana.

Jo no me'n ric de l'oposició, no me n'he rigut mai; el que passa és que vostès han d'anar alerta a riure's dels ciutadans amb segons quines propostes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Petit aldarull a la sala)

I.4) Pregunta RGE núm. 4194/07, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gasoducte a Menorca.

La següent pregunta...

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Moragues?

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, Sra. Presidenta, gràcies. És per demanar l'ajornament de les preguntes número 4 i número 7, perquè un imprevist que ha tingut la consellera Vives li impedeix ser aquí a l'hora prevista.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. No hi ha cap inconvenient.

I.5) Pregunta RGE núm. 4199/07, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment de l'acord de l'Ajuntament de Felanitx en relació amb Can Marçal.

La següent pregunta, que és la número 5, la formula la Sra. Catalina Soler, del Grup Parlamentari Popular. Sra. Soler, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Aquesta pregunta sí que me la podrà contestar, Sr. Vicens, i no passarà la pilota a altres institucions.

Miri, dir una veritat a mitges és igual que dir una mentida, i vostè dimarts passat aquí va dir una veritat a mitges. Dilluns passat, dia 3 de novembre, es va aprovar una moció a l'Ajuntament de Felanitx amb els vots d'UM, PSOE i el BLOC, però aquesta moció es va presentar per urgència. No sé si vostè sap que perquè una votació passi la urgència necessita majoria absoluta; ja sé que no li agradarà, a vostè, però aquests partits no tenen majoria a l'Ajuntament de Felanitx. Perquè aquesta moció pogués passar la urgència el Partit Popular va votar a favor de la urgència d'aquesta moció. Per tant aquesta moció es va aprovar perquè el Partit Popular primer va votar la urgència. Per què es va abstenir a la votació, Sr. Vicens? S'hi va abstenir per un tema de responsabilitat política i no d'oportunisme polític, com fan vostès; responsabilitat política perquè el mateix ajuntament fa un mes va aprovar unes normes subsidiàries on aquest urbanitzable està recollit. La Sra. Dubon, del consell insular, ens va dir que si volem fer via a aprovar les normes ens hem d'adaptar mil·limètricament al Pla territorial, i el Pla territorial recull aquest urbanitzable. Per això ens vàrem abstenir.

I li diré més, Sr. Vicens: esper -i ara li deman la pregunta- pensa el Govern donar compliment a l'acord de l'Ajuntament de Felanitx de 3 de desembre del 2007 sobre Cala Marçal?, i esper i desitj que no vulgui que siguin els ciutadans de Felanitx que paguin aquesta desclassificació, sinó que sigui els doblers del Govern que la paguin. Esperam la contesta.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, pareix que utilitza vostè una pregunta per justificar el que va fer en el plenari de Felanitx, que ho crec, ho entenc.

Miri, vostè em demana si donar compliment... El primer que ha donar compliment a això jo esper que sigui l'Ajuntament de Felanitx perquè l'executi, és la seva obligació, i és cert i estic d'acord amb el fet que l'acord de l'Ajuntament de Felanitx és una novetat i que s'ha de calibrar, i li puc assegurar que el Govern ho tindrà present. De fet la setmana passada el mateix president en persona va deixar clar que estam oberts a discutir noves propostes; el que passa és que vostè hauria d'executar aquest acord.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Sra. Soler.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Sr. Vicens, a mi si m'haguessin fet fer aquest paper com a conseller d'Ordenació del Territori em plantejaria el meu paper de política, Sr. Vicens, així de clar li ho dic.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Vicens, la batlessa de Felanitx ni cap membre del Partit Popular dia 24 de juliol no es va fer cap foto davant Can Marçal Vell exigint la desclassificació. El Sr. Antoni Alorda, el Sr. Biel Barceló, que per cert va anar a les llistes del BLOC per Felanitx, i el portaveu del BLOC dia 24 de juliol es feien una foto exigint aquesta desclassificació. Sap què ha fet vostè? Res en aquest tema, perquè qualche soci de govern el té ben agafat perquè no el deixa desclassificar. Desclassifiqui Can Marçal Vell, que tindrà el suport del nostre partit. Però li dic més: no ens ho faci pagar als ciutadans de Felanitx, perquè no som més diferents, ni més macos ni més lletjos, que la resta de balears, i si desclassifica el Govern que ho pagui el Govern, que no ens ho faci pagar a nosaltres, perquè nosaltres no ens hi hem fet cap foto, allà davant. El seu partit sí que s'hi va fer les fotos i va exigir la desclassificació. Per tant consideri'ns com

a ciutadans iguals que la resta de l'Estat, de Balears. Li ho deman perquè el seu partit tindrà molt a dir-hi.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Diputada, sembla mentida que vostè es vulgui posar en evidència dues vegades seguides. Vostè no pot obviar que és la batlessa de Felanitx, vostè no pot obviar que és la primera que està obligada a donar compliment a això, no ho pot obviar. Jo, de fet, n'estic molt satisfet, d'aquest acord que ha fet a Felanitx; de fet no oblidi que l'ha presentat el BLOC, faltaria d'altra.

El que passa és que vostè es va abstenir. El que passa és que aquest acord diu que totes les institucions competents haurien de desclassificar aquest urbanitzable, i totes les institucions competents i així com es va fer el debat a l'ajuntament l'assenyalen primer a vostè, senyora, i per tant, vegem, aquí la Sra. Batlessa de Felanitx, la primera responsable, la que hauria de tenir l'obligació, no pren cap mesura efectiva, ben alerta, i a més a més ve, i perdonin l'expressió, tota xalesta a fer preguntes al Govern, quan realment és ella que hauria de desclassificar això.

Per tant, Sra. Diputada i batlessa de Felanitx, si vostè no és capaç de complir les seves obligacions a l'ajuntament, almanco deixi aquest govern fer feina de manera seriosa. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 4197/07, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protecció de Cala Blanca.

LA SRA. PRESIDENTA:

I passam a la següent pregunta, que formula el Sr. Jaume Font i Barceló.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, és evident que tot el que anam tocant fins ara és competència municipal i és competència dels consells, però és evident que també el decret de mesures l'ha fet el Govern, perquè també té potestat per fer-ho. Però el que també és evident és que en el cas de Cala Blanca, a Andratx, té una història que comença dia 21 de desembre del 2006, i la nostra pregunta és: per quin motiu el Govern de les Illes Balears ha minvat la protecció de Cala Blanca que estava consensuada entre tots els partits polítics?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, en primer lloc li he de dir que el Govern en cap moment no ha minvat la protecció de Cala Blanca; tot al contrari, aquest govern el que pretén és protegir Cala Blanca a través de la llei de mesures urgents. És absolutament fals que s'hagi minvat un sol metre quadrat de protecció. Cala Blanca el que tenia, en tot cas, és que estava suspesa per una norma territorial cautelar del consell, i el que no puc entendre de cap de les maneres, perquè és vera que el Govern té competències en això, és que vostès, si hi estan tan interessats, no ho fessin durant quatre anys.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Vicens, ho vàrem fer la legislatura passada per acord unànime a l'Ajuntament d'Andratx, i després també vàrem votar a favor en el consell tots els partits polítics. Dia 17 de febrer d'enguany es va publicar al BOIB, i també vostès han publicat al BOIB d'aquest mes de novembre, dia 24, quina és l'àrea de protecció de Cala Blanca, i l'àrea de protecció de Cala Blanca aprovada per tots els partits polítics que hi ha en aquest cas a Mallorca és..., la que era, era aquesta, i la que és, és aquesta.

Miri, Sr. Conseller, si vostès realment creguessin en la descentralització de les competències d'aquesta comunitat autònoma deixarien que el consell pugui complir l'acord de dia 1 d'octubre d'enguany, que vostès varen deixar decaure l'acord de dia 17 de febrer també d'enguany. Els únics que han demostrat tenir la mateixa postura amb Cala Blanca en tot moment han estat, tant a l'Ajuntament d'Andratx l'any passat en el mes de novembre, el Partit Popular amb tots els altres partits polítics en el mes de febrer durant el 2007, i el Partit Popular amb tots els partits polítics dia 1 d'octubre d'enguany.

Davant aquesta qüestió -nosaltres tampoc no ens n'hem anat a fer fotos davant Cala Blanca- davant aquesta qüestió, amb aquesta esquizofrènia que hi ha en temes d'ordenació del territori, convendria que vostès sapiguessin el que han de fer, i el que han de fer és, al llarg d'aquest ple d'avui, demostrar que tenen voluntat perquè allò que quedi protegit a Cala Blanca sigui el cent per cent de la mesura cautelar territorial que es va posar en el consell, i que gràcies al Partit Popular la vàrem poder recuperar perquè vostès l'havien deixat decaure. En aquests moments comença a haver-hi dubtes: per què es va deixar decaure?, per què l'àmbit territorial d'aquesta mesura és més petit? Avui, al llarg d'aquest dia, podrem aconseguir arribar a un acord.

Si vostès no fan això, a vostès ni els importa la protecció, ni els importen les competències que té cada consell, perquè, és vera, vostès no importaria fessin res, bastaria que deixassin la Sra. Francina Armengol, presidenta del Consell de Mallorca, que tiràs endavant l'acord, que tots els partits polítics, gràcies a una proposta del Partit Popular, vàrem fer dia 1 d'octubre.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, jo vull pensar que això és desconeixement i no intentar enganar els ciutadans. Vostès no han volgut protegir mai Cala Blanca. Vostès el que varen fer va ser votar una mesura cautelar, i precisament l'abril del 2007 varen fer que Cala Blanca fos un urbanitzable. Per tant no intenti confondre l'opinió pública ni aquesta cambra.

Aquest govern el que fa és posar tota una sèrie de zones que estan properes o que confronten amb paratges naturals, i el que fa és protegir-les de tal manera que amplia la zona d'ANEI o d'ARIP. La zona de Cala Blanca està devora un urbanitzable que era de Biniorell. Aquest govern amb el decret llei el que ha fet ha estat posar tota Cala Blanca, les cales, el litoral i una franja que puja cap a dalt i que protegeix o que vol protegir posteriorment Cala Blanca.

Per tant no intenti confondre la gent i, per favor, admetin que vostès el que varen fer és que Cala Blanca fos urbanitzable.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens.

I.7) Pregunta RGE núm. 4201/07, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a llei de pedreres de les Illes Balears.

I.8) Pregunta RGE núm. 4192/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lluita contra les drogodependències.

Passam a la següent pregunta d'avui, que serà en aquest cas -n'hi ha una que queda ajornada, la número 7-, la pregunta número 8, i té la paraula el Sr. Miquel Gascón per formular-la.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, president. Canviem de terç, per un moment, i deixarem el conseller de Mobilitat descansar.

Sr. Conseller de Salut, en el seu moment, en el 2004, es va anunciar, el mes de maig, que s'estava estudiant fer una narcosala a Mallorca, a Palma concretament, es va anunciar una comissió per estudiar aquesta narcosala, que era una similitud a la que hi ha a Barranquilla, la que va fer aquella *rara avis* del Partit Popular que es diu Ruíz Gallardón, però al final no vam saber què va passar, no es va fer.

Posteriorment un pla de xoc que es va anunciar, un pla de xoc que duia novetats com el programa Decideix, que es feia ja, des de l'any 85 que s'estava fent; aquell programa també que es deia "Entrau sense fumar", que era de la comunitat andalusa i que feia un parell d'anys que es feia; també era una novetat el programa "Sinesio", que ja feia vuit anys que es feia; etc. Les novetats, sí, en realitat eren un programa promogut per la *Federación Española de Bebidas Espirituosas* per a adolescents; evidentment tenia per objectiu no disminuir el consum de begudes alcohòliques, sinó disminuir els accidents. I una guia informativa que era còpia d'una del Pla nacional de drogues.

Per això, davant els dubtes que ens planteja tot això, voldríem saber, Sr. Conseller, quins programes de lluita contra les drogodependències s'estan aplicant a les Illes Balears en aquest moment. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostè bé ha dit el problema del consum de les drogues i les seves conseqüències sanitàries és un important problema de salut a les nostres illes. No partim, per tant, de la millor situació; ens trobam ara amb una llei de drogodependències que ha estat escassament desenvolupada, i amb un pla d'atenció a les drogodependències sense dotació econòmica i amb dèficit de recursos, dèbilment planificats.

Nosaltres en aquest moment estam analitzant i avaluant aquestes iniciatives i volem treballar bàsicament en quatre línies: per una banda, incrementar la coordinació entre les institucions; després crear l'observatori de drogues, que és un instrument per recollir informació, vigilar patrons de consum i veure l'evolució del perfil dels consumidors; per una altra banda treballar per augmentar la consciència social darrere el problema de les drogues; i facilitar i millorar els recursos assistencials. Volem fer un sobre esforç en un tema molt important, que és la formació, molt especialment dirigida als joves. Tenim un ventall d'accions programades, com seminaris de formació sobre drogues dirigits a professionals, a professionals que fan feina específicament amb joves, com poden ser els professionals que fan feina en el CAD Jove, els educadors que fan feina amb els joves en el mòdul de la presó

o els educadors de la Direcció General de Menors que fan feina amb aquests joves. També tenim accions dins el món escolar per prevenir tabac, cànnabis i hàbits saludables. Fa poc vàrem iniciar una campanya dins la Universitat per reduir el consum de cocaïna.

També tenim altres accions: estam revisant, el que vostè deia, el programa de prevenció Decideix, i estam intentant ampliar l'oferta terapèutica des del Servei de Salut a través del CAD, augmentant la cartera de serveis amb altres addicions que moltes vegades no van amb substàncies, però també estam elaborant per a dependència de l'alcohol. Entre altres coses ja hem aconseguit tancar un acord, un conveni amb el Ministeri de Sanitat i Consum per valor de 165.000 euros que millorarà l'atenció a urgències, el consum de cocaïna en els joves, o per fer tasques de prevenció de cocaïna amb la Universitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús de la paraula? No?

I.9) Pregunta RGE núm. 4190/07, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a reunió del Consejo Español de Turismo.

Passarem, doncs, a la següent pregunta. És la RGE núm. 4190 i la formula el Sr. Bartomeu Vicens. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. El passat dia 7 de novembre, el conseller de Turisme va assistir a la reunió del Consell Espanyol de Turisme i a la Conferència Sectorial. També es reuní amb altres consellers autonòmics, el ministre espanyol Joan Clos i la Secretària d'Estat de Turisme.

El Grup d'Unió Mallorquina creu que per la importància del sector per a les Illes Balears és bo demanar al conseller de Turisme quins han estat els efectes positius per a la Conselleria de Turisme, donada la seva assistència al Consell Espanyol de Turisme el passat dia 7 de novembre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sr. Buils, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Vicens, dia 7 com vostè bé diu, hi va haver dues reunions a Madrid, una que va ser el Consell Espanyol de Turisme i l'altra la Conferència Sectorial. Jo crec que bàsicament podríem destacar de la primera un acord unànime per part de totes les patronals, sindicats i comunitats autònomes en allò que ha estat l'aprovació del Pla horitzó 2020, pla que marca els objectius estratègics de l'Estat espanyol i de totes les comunitats autònomes pel que fa referència a quin és el model turístic que

volem per d'aquí a 14 anys. Per tant, també quines són les pautes que hauran de regir les comunitats autònomes per tal d'adaptar-se a aquest pla i poder gaudir també de les inversions que des de l'Estat duran endavant.

Crec que val la pena destacar aquest acord unànim, com ja dic, totes les patronals turístiques, sindicals i totes les comunitats autònomes, siguin del color polític que siguin, varen aprovar aquest pla. I jo vull fer una referència expressa que l'Estat es compromet a dur activitats que puguin ser puntuals, puguin ser fites i puguin ser referents a allò que fa referència a reconversions d'àrees madures i concretament a allò que és la platja de Palma, el que serà la reconversió que ahir vàrem poder tenir a més la Secretària General i vàrem poder seguir el calendari i aprovar els dos projectes que competiran amb els quatre convidats per tal que hi hagi un projecte ja definitiu del que ha de ser la reforma.

També de les reunions que vàrem poder tenir el matí, tan amb les patronals estatals, com amb els diferents consellers, evidentment l'avantatge del coneixement a la nostra primera reunió i per tant, era important també conèixer quins són els interlocutors de totes les comunitats i també quins són els representants patronals i sindicals per tal de tenir unes millors relacions.

L'horabaixa a la reunió de la Conferència Sectorial de Turisme es fa una ratificació del Pla horitzó 2020. En aquesta reunió només hi assisteixen les comunitats autònomes i l'Estat. Però també vull destacar d'aquesta reunió l'aprovació del Pla de dinamització de Menorca, pla de dinamització de tota l'illa i que representarà una inversió d'uns 4.600.000 euros i com vostè sap, tindrà com objectius principals diversificar l'oferta, enfortir el destí Menorca, fer més rendible la temporada turística, incrementar les vendes en comunicació.

En definitiva, una reunió, tan la del matí com la de l'horabaixa, que crec que serà fructífera per a la comunitat autònoma de les Illes Balears a la llarga. I en definitiva, ja està marcant objectius del que ha de ser la nostra intervenció els propers anys. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buils.

I.10) Pregunta RGE núm. 4200/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació d'esmenes al Decret Llei núm. 4020/07, de mesures cautelars fins a l'aprovació de normes de protecció d'àrees d'especial valor ambiental per a les Illes Balears.

La següent pregunta la formula la Sra. Estaràs i és relativa a protecció d'àrees d'especial valor ambiental. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. En aquesta sessió hem vist de quina manera tot l'Ajuntament de Felanitx demana que Cala Marçal es pugui protegir, tots els grups demanen que no es facin aquests 130 habitatges adossats. Hem vist com Cala Blanca, ja fa temps el PSM i també el Partit Popular i l'Ajuntament abans de les eleccions i després de les eleccions, l'Ajuntament d'Andratx, el Consell Insular de Mallorca per unanimitat abans i després de les eleccions varen demanar protegir Cala Blanca. Li mostr President, en verd, allò que tots vàrem demanar protegir i li mostr President, en vermell, allò que vostès han deixat de protegir. És a dir, Cala Blanca estava protegida tota i una Cala Blanca protegida a mitges. Hem vist també com a Santanyí, al Pujol, es permet un camp de golf amb un hotel de 5 estrelles. I també l'Ajuntament de Felanitx ha demanat que no es faci aquesta oferta complementària.

La pregunta és si aquestes tres qüestions, més unes quantes més, són oblidats o és amnèsia selectiva. Si hi ha interessos que no responen a l'interès general. Avui vostè té una oportunitat per ser el President de tots i acceptar que s'incorporin aquestes petites grans coses a la protecció de Mallorca i de les Illes Balears. Acceptant unes esmenes *in voce* en aquest decret i si reglamentàriament no pot ser, acceptant en una setmana que puguem incorporar tot això i dimarts que ve ho aprofitem definitivament i durant aquesta setmana que quedi convalidat el decret. Li agaf el guant que vostè em va donar la passada setmana, quan va dir que escoltaria el Partit Popular. Idò ara és un bon moment.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Estaràs. El meu guant el té i per tant, estam perquè hi pugui haver un gran acord en la defensa del territori. El que passa, Sra. Estaràs, és que avui estam davant d'una mesura cautelar, no passi pena que la llei que va darrera aquesta mesura cautelar ve volant i per tant, tendrem ocasió de poder parlar de totes aquestes qüestions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

El que li propòs també seria una mesura cautelar, Sr. President, amb la mateixa cautela que han protegit Ses Fontanelles, Ses Feixes, o Son Real, protegirem Cala Blanca, Cala Marçal i (...). Li deman exactament la mateixa mesura cautelar. Si ens remet a una llei que a hores d'ara ja hauria d'estar aprovada, però que vostès no es posen d'acord, al final

arribarem a la conclusió que aquesta protecció que vostès fan té nom i llinatges, no respon a l'interès general. I Sr. President, arribarem a la conclusió i jo sé que vostè no voldria que li digués això, però li ho he de dir, que li ha fugit de les mans donar cobertura a aquells que pensen que la política pot arribar a ser una qüestió de millora exclusivament personal.

Per això li deman President alçada conceptual. Li oferesc els 29 escons del Partit Popular, una vegada més, per poder incorporar aquestes àrees, crec que la societat balear li ho reconeixerà. I crec que vostè avui necessita el Partit Popular per poder fer aquesta protecció, perquè els seus socis de govern no li han donat permís per fer-la i això significa molt de com és la presidència. Està en joc la dignitat de la institució del Govern, la dignitat de la Presidència, perquè un president no necessita per fer aquest tema que li donin permís alguns dels seus socis. Un vertader president ho fa responent a l'interès general, aquest interès que representam els 29 escons del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments):

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Miri, Sra. Estaràs, després d'una legislatura tan accidentada en matèria d'ordenació del territori, com ho va ser l'anterior legislatura, la veritat és que aquest President té molt difícil rebre lliçons del partit de l'oposició, sobretot quan realment estam discutint precisament damunt protecció. Jo la veritat és que estic molt satisfet i molt content de veure-los a vostès darrera pancartes i proclames en relació a la protecció del territori. Jo crec que aquest és un pas important en aquest país i vol dir que progressam adequadament, veure-los a vostès tan radicals avui sobre aquest tema i tan revolucionaris és sense cap dubte una passa endavant. Però vostès hi poden estar perquè precisament en aquest moment hi ha un Govern que està posant lleis a damunt la taula per protegir el territori, cosa que no va passar durant la legislatura passada, ni durant tot el temps que vostès han governant en aquest país.

Per tant, no es preocupi, Sra. Estaràs, hi haurà un tràmit, el tràmit de la llei, que ve volant repetesc, la tendran vostès molt ràpidament aquí, allà on podem parlar de totes aquestes qüestions. Però vull que li quedi una cosa ben clara, el territori només es protegeix quan hi ha partits d'aquests que vostè anomena de pactes, de conjunt de forces polítiques de l'esquerra en aquest país. Quan governa la dreta no hi ha protecció de territori. Per tant, avui vostè efectivament pot parlar de protecció de territori perquè hi ha precisament un Govern que s'està preocupant per això.

Quant a les lliçons d'ètica a aquest President, miri m'estim més no contestar-les perquè segurament hauríem d'entrar en un debat que no ens convé a cap preu.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 2786/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de cultura.

A continuació passarem al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política general del Govern en matèria de cultura. En nom del Grup Popular té la paraula el Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera d'Educació i Cultura, en primer lloc em vull congratular que una interpel·lació torni ser en aquesta cambra allò que mai hauria d'haver deixat de ser una interpel·lació, que l'oposició qüestiona la política del Govern i fiscalitzi la política del Govern, com va deixar de ser la setmana passada.

(Aplaudiments)

Recuperam per tant, el to i la qualitat democràtica que aquesta cambra mereix. I recuperam una interpel·lació que fa dos mesos vaig presentar per via d'urgència i que gràcies a aquesta urgència dos mesos després aconseguim que arribi en aquest plenari per posar un poquet damunt la taula i sortir d'aquest debat que ens amenaça abans i després sobre qüestions territorials i intentar parlar, encara que sigui mitja hora o tres quarts, de temes de cultura i que estic segur que també hi ha una part important dels nostres ciutadans que els interessa i preocupa.

En el moment en què es va presentar aquesta interpel·lació, es partia de la idea..., he de dir que s'ha vist agreujada en el pas d'aquests dos mesos, que més aviat que una acció de govern en matèria cultural hi havia una omissió, en el sentit que potser a la cara educativa del Govern sí que hi havia una acció, acció que ja hem discutit altres vegades i que segurament seguirem discutint aquesta legislatura, però hi havia una acció, es prenen decisions, la percepció que m'arriba a mi i a molta gent amb qui parl, Sra. Consellera, li ho dic amb el to més amable que puc emprar, és d'una certa inacció. Una certa inacció perquè la percepció que arriba és, com passa amb la monarquia, que el Rei regna, però no governa, no és així? La consellera d'Educació i Cultura regna a Capità Salom, quarta planta, però no governa i en quin sentit ho dic? No per culpa segurament d'ella, sinó que la curiosa configuració de l'estructura del departament fa que no hi hagi una situació de jerarquia directa entre les diverses institucions que configuren el departament i la pròpia consellera. És molt clar que el nomenament, s'ha dit aquí i després en parlarem, del President de l'Institut d'Estudis Balearics és una cosa que no correspon a la consellera. És

evident que el nomenament de la directora de Política Lingüística és una cosa que no correspon a la consellera. És evident que altres departaments, com pugui ser el Consorci del Foment de l'Ús de la Llengua Catalana no correspon a la consellera.

Per tant, veim amb preocupació vertadera, que aquesta vinculació jeràrquica, en el nostre parer, imprescindible perquè un departament funcioni, no es produeix i de fet, després en parlarem, es produeixen algunes discrepàncies manifestament explícites que estic segur que l'han de molestar i comprenc que li molestin i estic amb vostè que li molestin, si és que li molesten, naturalment..., si no li molesten no en parlem pus...

(Algunes rialles i aplaudiments)

Si em permet, farem una breu passeig pels diversos departaments que vostè presideix i quina és l'actitud i activitat que desenvolupen i quins són els punts..., molt breument perquè no tenim temps en aquest debat, segur que hi haurà altres ocasions per parlar-ne. La Direcció General de Cultura, que és l'única que en principi pareix que es correspon a un membre nomenat per vostè, dins la seva pròpia... Aquí té algunes competències que a mi em preocupa la situació en què es troben. Em referiré molt específicament només a dues o tres coses per cridar la seva atenció i perquè vostè digui'm en quin estat es troba aquest tema, si m'ho pot dir i si m'ho vol dir i digui'm quins comptes fan sobre aquesta qüestió.

Preocupa molt el tema de la Llei d'arxius i de la Llei de biblioteques. Són dues lleis que es varen elaborar la passada legislatura amb prou feina i que duen causa de legislatura i governs anteriors, era una qüestió molt tècnica segurament, però que té una gran incidència damunt la configuració del panorama cultural de les nostres illes. És a dir, el desplegament del Pla de biblioteques, el sistema de lectura pública, tots aquests desenvolupaments estan contemplats a la llei i exigeixen una organització, organització que per cert no ha tengut reflex en el pressupost de la comunitat per a enguany. Però és igual, perquè no tot és qüestió de doblers en aquesta vida. Per tant, a mi m'agradaria saber si, certament com jo pens, s'han incomplert els terminis, en el sentit que s'havia d'haver constituït als sis mesos de l'aprovació de la llei el Consell de Biblioteques i no sé si s'ha constituït o no. M'agradaria saber si s'ha constituït, quines decisions ha pres, com s'està desenvolupant tota aquesta qüestió perquè posteriorment als 18 mesos s'ha de posar en marxa la biblioteca principal, la gran biblioteca de les Illes Balears. I als 24 mesos, encara no han passat naturalment, el mapa de lectura de les Illes Balears. Aquest és un tema extraordinàriament important, sobretot quan les estadístiques que coneixem i la informació que tenim, ens alerten del dèficit en comprensió lectora dels alumnes de les Illes Balears i l'escàs interès per la lectura..., anava a dir dels grans, ho dic, també dels grans, però molt especialment de la gent més jove a la que hem d'involucrar dins un projecte d'interès per la cultura.

I la Llei d'arxius va en paral·lel, varen ser dues lleis que varen venir a aquesta cambra en paral·lel i es feren més o menys en paral·lel, de dates similars i també tenia un any per a la constitució de la Junta Interinsular d'Arxius i no sé si s'ha constituïda. A mi m'agradaria que expliqués a la cambra si s'ha constituït, com s'ha constituït, quan, amb quins termes i quines són les feines que hagi començat a fer. Aquesta també és una qüestió que té un interès molt gran. La Llei d'arxiu i patrimoni documental de les Illes Balears és el gran remei a la dispersió dels arxius, a la falta de sistematització dels arxius de les Illes Balears i a la dotació dels recursos necessaris perquè la nostra memòria, com a poble, i la nostra memòria històrica estigui vertaderament reflectida, organitzada i protegida de la manera que es mereix. Per tant, aquest és un gran projecte i m'agradaria que parlés, si pot, d'alguna d'aquestes qüestions. I li demanaria també la seva opinió sobre la possibilitat que aquesta gestió pugui ser transferida als consells insulars. Em referesc principalment a la transferència de la gestió d'arxius, museus, biblioteques que és una qüestió llargament demandada des dels consells insulars. A la passada legislatura aquesta qüestió no es va atendre, a l'anterior tampoc. I a aquesta no sé si s'ha posat damunt la taula, perquè estam a començament de la legislatura i tal vegada els consells insulars no han parlat d'aquest tema. Però també m'agradaria que el Govern, si pogués i volgués, es posicionàs sobre aquest particular i em digués quina és la seva opinió.

M'agradaria també que em digués com està la qüestió, jo m'hi declar fracassat total, la creació de la Biblioteca d'Eivissa. Eivissa és una illa molt gran, amb molta població i no disposa d'una biblioteca pública com mereix. A la passada legislatura es varen fer nombroses gestions i foren reiteradament enganats per la llavors ministra Sra. Calvo, ho he de dir aquí amb tota claredat, d'una forma sectària ens va donar un parell de passes i ens va oblidar. Conec també el nou ministre, el Sr. Fernando Antonio Molina, és d'una sensibilitat molt més oberta i sincerament, molt menys sectària que la Sra. Calvo. Crec que ara seria el moment d'impulsar aquest projecte. M'agradaria que expliqués, si ho coneix, amb quins termes es troba, quines gestions s'han fet. Sembla que hi ha dificultats amb el solar que històricament el consell insular havia ofert al ministeri. M'agradaria que ens ho expliqués, a Eivissa això estic segur que interessa molt i preocupa molt. També si ens pot explicar si a Formentera hi ha el projecte d'impulsar definitivament el Museu de Formentera.

Queda molt poc temps, però no vull deixar de parlar amb unes poques paraules, seguint el fil de la tesis principal de la meva intervenció, COFUC. Va costar un segle que nomenessin la directora del COFUC, això és revelador de qualque cosa i al final varen nomenar una senyora que té tots els meus respectes, naturalment, la Sra. Sweeney, però que ignoram quina gestió està fent, perquè les úniques declaracions que se li coneixen és xerrar malament dels anteriors gestors i de l'anterior Govern. M'agradaria també sentir qualque cosa en positiu. I li deman concretament per un dels grans projectes que el COFUC va impulsar la passada legislatura, assessorament tècnic a la Televisió de les Illes Balears, IB3. Es va fer un esforç econòmic i de gestió molt gran per aconseguir que realment IB3 tengués, sobretot en les persones que intervenen habitualment, presentadors de programes, de fet es va editar un Llibre d'estil molt interessant i es va disposar de tota una

estratègia de suport. Em diuen a mi que aquesta estratègia està debilitada, que aquesta estratègia no s'empra amb la força que s'emprava i que alguns que escolten molt la televisió, no és el meu cas sincerament ho dic, ni aquesta ni cap, em conten de la pèrdua de qualitat respecte l'ús de la nostra llengua. Crec que aquest suport s'ha debilitat, no sé si és així, m'agradaria que vostè ens ho expliqués si és així.

De l'Institut d'Estudis Baleàrics deixi'm dir que les reticències que ha manifestat el Sr. Serra respecte de la incorporació de Balears a l'Institut Ramon Llull, com a mínim han resultat sorprenents i som manifestacions que s'han publicat en els mitjans i que tots hem pogut llegir. M'agradaria que m'expliqués si està d'acord amb el que diu el Sr. Serra, que formalment depèn de vostè. Vostè és la presidenta real i jurídica de l'Institut d'Estudis Baleàrics i el president és un president executiu que se suposa que està, se suposa, a les ordres de vostè. Digui'm si està d'acord amb allò que ell diu, o està en contra. O si aquesta cimera que se'ns anuncia, o no sé si jo ho anunciï ara, que el Sr. Bargalló vendrà dilluns que ve i farem una trobada a Cura, lloc ben apropiat per cert per parlar de'n Ramon Llull. En això hi està d'acord el Sr. Serra, no hi està d'acord? Suposarà la inclusió de l'Institut d'Estudis Baleàrics dins el Ramon Llull o no? Per què el Sr. Serra ha estat tan explícitament reticent, com hem llegit als mitjans, a aquesta incorporació? Com a mínim ha dit que ens ho havíem de pensar molt més del que ens pensam. Una altra pregunta que li faig jo per acabar, s'ha dit, el propi President ho va dir l'altre dia, que el Ramon Llull seria una reedició, però incloent-hi Andorra. Jo vull posar en dubte aquesta qüestió, vull que em digui què pensa d'això perquè un altre moment que això ja es va plantejar, el problema d'això és que Andorra és un país i es nega a firmar convenis amb comunitats autònomes. No sé si s'ha instrumentat, a un moment es va voler intentar a través del Cervantes, no sé si es així o si realment Andorra vendrà aquí a firmar un conveni amb les Illes Balears, Catalunya, etcètera.

Després li vull fer un petit comentari sobre política lingüística, molt breu. S'ha presentat una esmena, que no ha presentat vostè, per modificar el seu propi pressupost de política lingüística. Això és una cosa crec que insòlita dins aquest Parlament. El BLOC ha presentat una esmena a la Direcció General de Política Lingüística per augmentar a costa de la despesa general de la Secretaria General de la conselleria que vostè dirigeix, per augmentar les despeses de política lingüística, naturalment dirigida per una persona que no pertany al seu partit, ni al seu àmbit, crec jo, jeràrquic com podríem entendre de decisió...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab, Sra. Presidenta, en trenta segons, si em deixa, per impulsar allò que s'ha dit que serà la reedició del Consell Social de la Llengua, que durant quatre anys va estar feliçment no reunit, feliçment perquè estava convençut que és una institució que no servirà per gaire cosa i que li durà molts de problemes. Els grans opositors quan vostè hagi de plantejar seriosament, estic segur que ho farà perquè té vocació per fer-

ho, tots els temes de trilingüisme en el Consell Social de la Llengua Catalana tindrà els principals obstacles.

Sra. Consellera, molt amablement li ho dic, nosaltres pensam que hi ha una gran acció dins la matèria educativa, però hi ha una certa omisió dins el món cultura, se'ns susciten tot un seguit de qüestions i m'agradaria si fos possible que ens ho contestés.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, avui vull agrair l'oportunitat que em dóna aquesta interpel·lació, és cert que ha passat un temps, però justament contactes amb el ministre de Cultura i altres qüestions justament de l'àmbit cultura, m'han llevat a no estar present en aquesta cambra. El que vull explicar..., ha insistit que la política educativa estava més o manco clara, però la cultural no estava molt explicada, per la qual cosa abans de contestar a moltes de les qüestions que m'ha plantejat, jo li diré que la política cultural del Govern està molt pensada i molt ben plantejada, en el sentit que funcionam amb unitat totes les direccions generals i també tots els organismes. Les decisions es prenen col·legiadament i vull plantejar l'acció cultural d'aquest Govern des de dues perspectives. Una perspectiva global que preveu actuacions de caràcter transversal i en la qual hi estan implicades els diferents departaments del Govern, és a dir, des de la Presidència del Govern a les conselleries de Comerç, Turisme, Presidència, Educació, passant per institucions locals i municipals insulars.

Aquestes actuacions configuren el que seran els grans projectes de legislatura del Govern. S'està treballant en un projecte molt ambiciós, deixaré que el President del Govern presenti. I altres actuacions en relació a la reobertura de La Llotja. Després hi ha tot un altre seguit d'actuacions que són les que la Direcció General de Cultura assumeix com a competències pròpies, juntament amb el COFUC i l'Institut d'Estudis Baleàrics. Em referesc a les derivades de la gestió de les infraestructures de caràcter estatal, les accions derivades del desenvolupament normatiu que ara li concretaré i també les relatives a la promoció i a la projecció exterior de la cultura. Vull enumerar aquestes competències perquè de vegades tinc la sensació que davant la ciutadania no són percebudes molt clarament quines són les competències estrictes d'aquests organismes.

El primer que vàrem fer quan arribàrem a la conselleria, a la Direcció General de Cultura, COFUC i Institut d'Estudis Balearics és plantejar-nos quines seran les seves fortaleses, que les té i les seves deficiències i ens hem plantejat en aquells aspectes en què hi havia uns projectes sòlids, arrelats, ben desenvolupats, una política continuïsta. I per altra banda, hem analitzat tot el que faltava, tot el que no s'havia tractat, àmbits que encara quedaven per descobrir i per tractar. Per això hem plantejat un seguit d'innovacions i vull aprofitar l'ocasió per comentar. En aquestes qüestions vull incidir que parlarem de la Llei de biblioteques i del foment de la lectura que és un dels objectius d'aquesta conselleria.

Bé, entre les novetats hem pensat molt en les línies d'actuació i l'actuació de tot el que no s'havia fet durant la legislatura anterior, ens hem proposat la creació de l'Institut Balear de l'Audiovisual i del Cinema. Això era una assignatura pendent d'aquesta comunitat, estam endarrerits respecte a la resta de comunitats autònomes. Es tracta d'un projecte a llarg termini, un projecte de legislatura, amb l'objectiu de coordinar els esforços i les accions que s'estan fent a les àrees de cinema i d'audiovisuals a les Illes Balears. És un projecte ambiciós, és un projecte que cerca la implicació interinstitucional i evidentment no es pot crear d'un dia per l'altre, ara bé, hi ha hagut ja una primera sessió de treball i el pròxim dia 17 de desembre se celebra la segona; hi haurà representants del Govern de distints departaments, hi haurà representants dels consells insulars, hi haurà representants de l'Ajuntament de Palma i de les televisions públiques locals, també de l'IBATUR i, evidentment, de l'Institut d'Estudis Balearics, entre d'altres.

Dins d'aquest organisme hi seran integrats la Mallorca Film Comision i l'Arxiu del So i la Imatge del consell, a més s'hi integrarà la futura Filmoteca de les Illes Balears.

Aquest institut permetrà, entre d'altres actuacions, articular ajudes a la producció de curts i llargmetratges, de documentals, la promoció exterior d'aquestes produccions i subvencions al doblatge.

La segona iniciativa global d'aquesta conselleria que també es pot considerar estratègica és el foment de la lectura, i el foment de la lectura s'estableix a molts àmbits i està vinculat al desenvolupament de la Llei de biblioteques. A l'àmbit escolar hi ha un programa, el qual vostè coneix, Sr. Fiol, que és el programa Viu la Cultura, i continuarem amb l'edició dels llibres exhaurits de Paraula de Poeta i incorporarem la col·lecció que es va fer en temps del pacte de Paraula de Narrador, per promoure la narrativa dels nostres autors i el contacte dels alumnes, dels joves amb els creadors. Per al públic en general editarem el programa titulat Paraules Viatgeres; es tracta, també, d'una creació de llibrets de petita grandària, en format de narracions, poesies d'escriptors illencs els quals es distribuïran gratuïtament a mitjans de transports, a les sales d'espera dels centres de la xarxa pública sanitària, etcètera.

I evidentment, un programa de foment de la lectura no pot deixar de banda la intervenció dels mitjans de comunicació. Es crearan distints formats per a ràdio, per a televisió i per a

premsa, per promoure programes de divulgació literària i de lectures a programes dirigits al gran públic. En aquests moments estam a punt de signar un conveni marc amb la Direcció General de Catalunya i mitjans de comunicació, la Direcció General de Cultura de la Generalitat de Catalunya, perquè és una iniciativa que ens permetrà ajuntar esforços, pressupost i recursos. Està clar que hem de validar la màxima que una societat lectora és una societat desenvolupada, lliure i creativa; per això hem reconduït la situació en què es trobava el desenvolupament de la Llei de biblioteques i el passat divendres, 23 de novembre, es va constituir el Consell de Biblioteques, com vostè em demanava. En aquests moments estam pendents de la comissió tècnica, una vegada que els consells insulars hagin creat les seves comissions tècniques corresponents. Aquesta comissió tècnica serà l'encarregada d'elaborar una altra campanya de foment de la lectura a cadascun dels àmbits objecte de promoció.

Com vostè bé ha dit, s'ha d'organitzar el sistema bibliotecari de les Illes Balears i hem trobat s'havia de donar resposta a una necessitat molt imperiosa que és elaborar el mapa de les biblioteques escolars no universitàries. A tal efecte, s'ha fet responsable la Direcció General d'Administració, Ordenació i Inspecció Educativa d'aquesta tasca. Tot això s'ha plantejat per la necessitat de cobrir un buit existent fins ara. Aquí hauria de recordar que l'anterior govern no tenia personal adscrit a aquest servei, que tampoc no era a cap direcció general; es pot recordar que l'aportació finalista del Ministeri d'Educació i Cultura per a biblioteques de secundària es va poder destinar únicament i exclusivament a material informàtic, perquè si caïa a les mans d'un responsable d'informàtica seria aquest el seu destí, però no el de llibres. I d'això en puc fer un testimoni ben exhaustiu al respecte, em varen contestar: no voldrà vostè llibres? Això és el que em varen demanar. Crec que va ser el centre que dirigia l'únic que va comprar llibres.

Bé, el que està clar, i no entraré en això, que la Llei de la lectura, del llibre i de les biblioteques de juny del 2007 deixa constància de la importància de les biblioteques escolars i que aquestes s'han d'obrir a la comunitat; perquè, a més, poden cobrir els buits que a moltes barriades i a molts municipis es troben en no disposar d'un servei bibliotecari. A partir del pròxim curs, tots els centres hauran d'elaborar un pla lector de centre, el qual té com a punt de partida el procés d'ensenyament i aprenentatge de la competència lectora. Tots, i vostè també s'ha referit a això, som conscients en aquesta comunitat que és necessari millorar la competència lectora del nostre alumnat i que això precisa d'una resposta institucional planificada en els centres educatius. Això es tindrà en compte, idò, a l'hora d'elaborar un nou reglament d'organització i funcionament de centres i també a les instruccions per al curs pròxim 2008-2009.

A part de promoure aquestes accions, tenim enllestides tota una sèrie d'actuacions per fomentar els nostres escriptors, però no em detindrè en aquestes.

Respecte de la Llei d'arxius, s'ha de reunir el consell la setmana pròxima i establir el seu pla de feina. El que es plantejarà en aquesta primera reunió són tots els informes que hem sol·licitat i que disposam sobre les transferències, la possible transferència de gestió als museus, arxius i biblioteques a cadascun dels seus consells insulars.

També, i contestant la seva pregunta, la Biblioteca d'Eivissa va ser objecte de la conversa amb el ministre i posteriorment, tant amb el president del Consell d'Eivissa, com amb la batlessa de Vila, vàrem plantejar que analitzarien, juntament amb el ministre, els dos terrenys disponibles i es procedirà a la construcció d'aquesta biblioteca el pròxim any 2009, la visita del ministre serà el 2009.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Galmés.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Bé, no he pogut anunciar moltes més coses, però després.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per fixar posicions, per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. No voldria començar aquesta intervenció sense recordar al Sr. Fiol que el Grup Mixt és plural i divers, que hi ha diferents diputats, que n'hi ha que donen suport al govern i n'hi ha que no, però cap d'ells governa. Per tant, podem interpel·lar sempre i quan ho creguem convenient aquest govern.

Abans de res, voldríem també mostrar el nostre acord amb la idea que la cultura és important, aquesta idea que ha manifestat la consellera Bàrbara Galmés i que també ens agradaria haver sentit alguna afirmació d'aquest tipus de l'interpel·lant, el Sr. Fiol. És fonamental perquè el nostre país i per al conjunt de la nostra part del món, no pot ser tinguda com a una mena d'apèndix a l'hora de dissenyar polítiques del nostre govern; ha d'ocupar un espai primordial, en definitiva, una bona política cultural influeix positivament sobre l'economia, sobre el devenir social, sobre el civisme i fins i tot sobre aspectes que pareix que hi poden tenir tan poca relació com la salut o l'eficàcia en el mercat de treball.

La manera d'enfocar la qüestió que tenen els membres del Partit Popular emperò, en el nostre estat d'ànim ha passat del cansament a un principi d'irritació, no només perquè va en la direcció equivocada sinó perquè hi va de manera reiterativa i cansada. És molt cansat, senyores i senyors del PP, sentir-los repetir una i altra vegada els mateixos arguments sobre IB3, sobre les modalitats insulars i ara sobre l'Institut Ramon Llull, per a la projecció exterior de la cultura catalana; em fa l'efecte que vostès continuen cercant rèdit electoral de l'anticatalanisme que, per alguna raó, suposen que és ben present dins aquesta societat, però em pens que erren el tret completament.

No voldria tampoc deixar d'esmentar l'augment que ha tengut el pressupost de cultura enguany, a diferència del govern anterior, pens que és un augment que constitueix un mèrit de l'actual Govern de les Illes Balears i de la Conselleria de Cultura i que és de justícia reconèixer-ho.

Una vegada fetes aquestes consideracions generals, passarem a comentar i a fixar la nostra posició en una sèrie de punts i intentarem focalitzar-los a l'illa d'Eivissa. Ens alegrem que finalment, després de molts anys, gràcies a les diligències d'aquesta consellera i del conseller de Cultura del Consell d'Eivissa, Marià Torres, s'ha pogut desencallar la qüestió de tenir una biblioteca pública finançada per l'Estat. Pensam que és un problema que s'hauria pogut resoldre molt abans si no hagués estat gràcies a aquesta oposició tan constructiva que va fer el Partit Popular envoltant del projecte Eivissa Centre.

També hem sabut que el Museu Arqueològic d'Eivissa, l'extensió del Puig des Molins, estarà acabat, si tot va bé, a finals del 2008. Per tant, seria bo que el ritme de les obres no es freni i que s'acompleixin tots els terminis establerts. De la mateixa manera ens agradaria que així passàs envoltant el Conservatori de Música d'Eivissa.

Quant al Museu de Formentera, durant aquests darrers anys el projecte va estar aturat, sense que es fes res des del govern anterior, no el va dinamitzar. Ara, amb poc mesos, s'ha constituït la Fundació que durà endavant el museu i s'han fet les gestions administratives perquè fins i tot partides econòmiques es puguin cobrar, les quals havien quedat endarrerides i que permetran, per tant, d'accelerar la construcció i posar en marxa el Museu de Formentera.

També voldria felicitar la conselleria per la posada en marxa d'aquest Circuit de Teatre per a les Illes Balears i que, des de Formentera, també, transmetre aquesta felicitació, que permetrà que tota una sèrie de grups de les illes es puguin interrelacionar i que per tant pensam que promoure el teatre entre la població i entre els sectors joves és molt important.

Ens agradaria, així mateix, que dins el programa Viu la Cultura, que es durà a terme i que ja fa també tota una sèrie d'anys que es du endavant, s'ocupàs del teatre. Si a més tenim en compte que amb els nous canvis del currículum, l'optativa de teatre a l'ensenyament secundari tindrà tendència a desaparèixer; per tant, aprofitar el programa Viu la Cultura per inserir tot aquest ensenyament de teatre. Recordam que el teatre conté en la seva pràctica una sèrie de valors i que possibilita un grapat de destreses que difícilment les podem trobar a la pràctica de cap altra art, fer teatre és aprendre a conviure, a treballar en equip i a interaccionar amb els altres. Practicant teatre s'exercita la memòria, fent teatre aprenem llengua, milloram la nostra dicció i contribuïm a comunicar-nos.

Veig que així mateix, dins el programa de Cultura no ha passat per alt el Govern celebrar l'any que ve l'any Jaume I. El Rei en Jaume serà objecte de commemoració, però esperam que no només com a autor i personatge literari, sinó fonamentalment com a forjador de la nostra nació; si la volem recuperar hem de conèixer-ne bé els orígens i crec que tindrà un aspecte molt i molt positiu: per primera vegada des de la transició, Aragó, les Illes Balears, Andorra, Catalunya i el País Valencià coincidirem en la celebració d'aquest esdeveniment, en celebrar la figura del Rei en Jaume i hi estan d'acord fins i tot els republicans.

Finalment, Sra. Consellera, algunes consideracions sobre la projecció exterior de la cultura pròpia de les Balears. Sobre l'Institut Ramon Llull, sobre l'Institut d'Estudis Baleàrics i sobre el COFUC. Ni es tracta de cap embolic, com pareix que s'intenta fer veure, ni són molts organismes i molts comandaments diversos si en queden clarament delimitades les funcions.

Al meu parèixer el COFUC ha de tenir, des del meu punt de vista, la missió de fer la llengua catalana assequible a totes les persones que viuen a les Illes Balears; fornir cursos de llengua, recursos per aprendre i, així mateix, dinamitzar i assessorar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Marí, per favor.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí. L'Institut d'Estudis Baleàrics té per missió investigar la cultura pròpia de les Illes i difondre i intercanviar coneixements i fer contactes amb institucions semblants de Catalunya i del País Valencià.

L'Institut Ramon Llull, tal i com es refermarà amb la presència d'Andorra, de Catalunya i de les Illes Balears, ha de ser la institució que promogui a nivell internacional la llengua i la cultura catalanes arreu del món. El País Valencià, de moment, no hi serà a través del seu govern, perquè la politització anticatalana encara és més poderosa que el sentit comú i que la voluntat de treballar en positiu, però hi seran ajuntaments com el de Morella, Vinaròs, Xàtiva o Elx. Ja varen ser plegats a Franckfurt, a la Fira Internacional del Llibre i crec que va ser un èxit. Ara farem del tot possible perquè la nostra llengua i la nostra cultura tinguin la difusió a nivell internacional que es mereixen.

I abans d'acabar només permeti'm un minut o mig minut, per solidaritzar-me amb Acció Cultural del País Valencià, mig minut per solidaritzar-me amb totes aquelles persones que al sud del país avui no poden veure TV3; per solidaritzar-me per la llibertat d'expressió i per la llibertat d'informació. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorca, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, el primer que des del nostre grup parlamentari li volem fer avinent és que ens sorprèn aquest atac a la conformació plural del departament de Cultura, com si això fos necessàriament un defecte. A un govern de pacte, a un govern de negociació està bé que comparteixi responsabilitats a un mateix departament, si no les compartíssim ens acusarien de fer departaments estancs en què cadascú va a la seva bola; si compartim responsabilitats això també es veu que és un defecte en la seva opinió. Al contrari d'això, des del Grup Parlamentari Unió Mallorca consideram que la col·laboració, la negociació, el diàleg entre diverses forces polítiques, també en l'acció de govern dins un departament, pot ser positiva i la valoram com a així, com a una acció positiva de la qual poden sortir fruits molt profitosos per al nostre país.

En segon terme, des del Grup Parlamentari Unió Mallorca manifestar el suport a una acció real que desenvolupa la Conselleria de Cultura en aquesta àrea. És evident, la consellera, ja ho ha dit a la seva exposició, una acció molt important a l'Institut Balear de l'Audiovisual i del Cinema, crec que era una àrea o una matèria en la qual s'havia fet poca feina, s'havia donat poc suport i que realment les Illes Balears també compta amb creadors importants i que també es mereixen el suport del seu govern.

També s'ha explicat el desenvolupament de la Llei de biblioteques i el foment de la lectura i de la competència lectora dels ciutadans de les Illes Balears; compartim la preocupació que manifestava el Sr. Fiol en relació amb les xifres i les estadístiques que s'han fet públiques, és evident que les accions enumerades per la consellera van en la direcció correcta, van en la direcció d'intentar sortir al pas d'aquesta problemàtica existent.

També en qüestió de museus crec que és important l'acció d'implantació, de suport a l'obertura de nous museus a les Illes Balears, però també des del Grup Parlamentari Unió Mallorca consideram que s'hauria d'intentar fer rendibles al màxim els museus existents; tenim una xarxa molt interessant de museus i tal vegada no es coneixin prou, no es difonguin prou les seves exposicions, les seves activitats, les seves iniciatives. També s'ha dit per la portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, el suport al teatre, el suport a la música, suport a diverses activitats creatives, a l'escultura, a la pintura, etcètera, són accions que es continuaran fent i que es continuaran desenvolupant i que crec que així ha de ser.

Les obres de la Llonja, també una acció cultural molt important que la conselleria afrontarà en els pròxims exercicis pressupostaris. I sobretot destacar per part del nostre grup que l'acció cultural d'un govern es concreta fonamentalment en els números i és evident que aquest govern ha apostat per l'increment de les partides pressupostàries dedicades a aquesta matèria de la cultura. La Direcció General de Cultura augmenta gairebé un 15% el seu pressupost i la Direcció General de Política Lingüística, sigui via esmena, sigui directament, és igual com allò important, allò rellevant és que també té un augment de les seves partides i per tant realment hi ha una voluntat de fer política lingüística i de fer normalització de la

llengua catalana, no com a la legislatura passada en què el que es volia era generar conflicte i evitar la participació. No sé per què si el Consell Social de la Llengua Catalana és tan dolent i tan xerec, no sé per què no se'l va eliminar per part del Partit Popular a la legislatura passada, en lloc d'això es varen incomplir les normes jurídiques i no es reunia simplement; això sí que era inacció i això sí que era omissió jurídica de participació en aquest foment de la llengua catalana.

Per tant, des del nostre grup parlamentari suportar l'acció que se'ns ha anunciat per part del Govern i també donar-li el temps necessari per desenvolupar aquesta acció, perquè és evident que fa molt poc temps que s'han agafat les responsabilitats.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, la cultura, jo també hi començ, no hi ha dubte, és una peça fonamental per a un país, fins i tot podríem dir que un país realment és la seva gent i la seva cultura. En conseqüència, la política cultural d'un govern és un tema fonamental, no pot ser mai un tema menor, però no per ser-ne protagonista sinó per crear les condicions, per remoure els entrebancs perquè la creativitat, perquè la societat desplegui totes les seves inquietuds i que visqui amb naturalitat i en gaudeixi de la seva pròpia cultura i de la cultura que es genera a tot el món. No només de pa viu l'home, i la veritat és que el que més humans ens fa és poder gaudir i generar i viure dins la cultura.

Per tant, creim que aquest element ha de tenir aquesta prioritat i estam contents de veure que vostè així ho veu i així ho viu i realment li donarem aquesta empenta. Per paga s'ha vist que el gran problema que té és que hi hagi un pacte que li dóna suport, jo no ho entenc, fins i tot diria que els pactes i la cultura del pacte hauria de formar part de la nostra cultura i l'aspecte crític i opinar i tenir opinió pròpia ho consider una cosa molt valuosa dins la gestió cultural, i per tant tots els entrebancs o els problemes que es veuen per part del Partit Popular nosaltres ho trobam una part de la nostra riquesa.

En qualsevol cas, crec que també no es pot defugir que un dels principals punts que hem de tenir presents en parlar de cultura és que la política cultural és una competència bàsicament dels consells insulars; una competència que ha estat durant anys incompleta i que crec que aquesta legislatura, i estam satisfets d'haver sentit el seu compromís, doncs s'ha de completar. S'ha de completar amb una sèrie de centres que actualment gestiona la seva àrea i que s'han de traspassar als consells, tant en matèria de museus, en matèria de biblioteques, en matèria d'arxius. En tot cas, és imprescindible mantenir la modernització d'aquests espais, realment estan en una situació que serà hereditària de molts anys, d'uns i dels altres,

especialment del que ha tengut més anys, però realment no estan a l'alçada que necessita el país.

Estam satisfets també de les novetats que ens aporten amb la Biblioteca d'Eivissa i amb el Museu de Formentera, com s'ha apuntat eren reptes que es tenien exposats i que aquest parell de mesos pareix que han trobat un camí perquè es duiguin a terme.

Crec que l'altra qüestió, un eix vertebral, vertebrador de tota la cultura de qualsevol país és la llengua amb la qual es du a terme; creim que la normalització lingüística és un aspecte de la seva gestió, però que el tema lingüístic plana sobretot a la gestió cultural. En aquest sentit, vostè també ve d'una herència en la qual s'ha atacat sistemàticament la normalitat de la nostra llengua i creim que no només es comença de zero, sinó de menys 10, amb tota una tasca que s'havia fet per part del Partit Popular. Crec que aquesta tasca se segueix mantenint allà on gestiona, en aquest cas en el País Valencià, i també em sum a aquest record i a aquesta solidaritat, i que hem d'expressar d'una manera activa per part de les Illes Balears, amb la persecució que té en aquest moment la cultura i la llengua catalana per part del Govern del País Valencià. Crec que el que està passant amb Acció Cultural és realment un tema greu i que ens afecta com a membres d'una comunitat lingüística.

En aquest sentit, com que compartim aquesta llengua amb altres territoris, creim que és molt important el seu compromís, assumir pel Govern retornar a l'Institut Ramon Llull, i aprofitar també per demanar a la consellera aquestes precisions que ens ha apuntat del reingrés. Jo em sum directament als criteris que ha apuntat de garanties d'eficàcia, d'optimització de recursos, també d'igualtat, de ser tractats amb plena igualtat dins aquest institut i també de l'obertura a tots els països de parla catalana. I en qualsevol cas, i com apuntava en el cas del País Valencià, amb independència de qui entri o deixi d'entrar en el Llull, hi ha d'haver contactes, hi ha d'haver intercanvis amb tota aquella gent que treballi per la llengua catalana arreu del món, per tant específicament, evidentment, en els països catalans.

Respecte de les reticències quant als organismes, en aquest moment és cert que hi ha exactament els mateixos que hi havia i per tant que dins un ordre normal no hi ha d'haver cap mena de conflicte, més enllà fins i tot de crear-se qualque institut, com el que apuntava, per qüestions audiovisuals, que també creim que realment, si ha de ser d'aquest instrument o del que vostè trobi oportú, però que realment se li ha de donar una empenta i en tot cas serà l'ingrés veritable en el Ramon Llull el que li aportarà la conveniència o no de reclassificar o de reorientar algunes activitats. L'important, evidentment, és que tothom sàpiga què ha de fer perquè la feina cultural és infinita i per tant no ens preocupa gens que hi hagi molts actors, en qualsevol cas sí que no hi hagi reticències a aquest ingrés, perquè el trobam important.

Tenim poc temps nosaltres i per tant senzillament apuntaré que donam el nostre suport al plantejament que ha fet la consellera respecte de la feina que hi pot fer el Govern. Salutem en concret la participació de la ciutadania en aquest Consell de les Arts i la Cultura, pensam nosaltres que sí que és bo que hi hagi aquesta participació, la implicació de la societat civil. I per tant també estic molt content que citi el Consell, ja que se n'ha parlat, el Consell Social de la Llengua, tots aquests anys silenciats per part del Partit Popular, qui segueix bravejant que la participació en matèria lingüística és una qüestió negativa per al país, la veritat és que sorprèn sentir coses dites en aquesta tribuna, que les pensin no em sorprèn, que amb la gallardia, quasi diré, que les emeten en aquesta tribuna, la veritat és que acaba sorprenent qualsevol democrata. Però bé, efectivament s'ha dit que el Consell Social de la Llengua ha d'existir, però el Partit Popular troba que no s'ha d'ajuntar mai i que és negatiu que hi hagi un òrgan de defensa de la llengua i cultura catalanes que es reuneixi; nosaltres, al revés, li deïm, acompanyem la llei, reuneixi aquests organismes i l'aplaudim.

I en general, la màxima participació dins la generació i la gestió de la cultura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sra. Presidenta, vagi acabant. També donar-li suport en aquesta normativa i execució de les lleis que han sorgit. S'ha parlat de biblioteques i arxius, hi ha hagut poc temps, però s'ha de dur a terme. Però també li recordem museus, quatre anys tancats, amb tota la normativa de museus que no hi ha manera que s'hagin posat en marxa; se'ns parla del Consell de Biblioteques, jo li parl del de Museus, tots, tot s'ha de fer, però qualcú ho ha de començar qualche dia.

També creïm que la cultura a l'exterior s'ha de potenciar, vostè tindrà encara aquí molta feina; els intercanvis, s'ha parlat de teatre, nosaltres ho compartim. L'ajuda a l'equipament cultural, l'ajuda a la formació de responsables culturals. També, com li he dit, salutem l'impuls al cinema i audiovisuals i ja no tindrè temps de parlar-n'hi, però crec que aquest suport a les arts escèniques, la literatura, la música i les arts plàstiques té molt de camí per córrer.

És en els pressuposts on es veu aquest suport, hem vist un augment d'aquest 14%; no basta, nosaltres som conscients que per a les demandes culturals del país no basta el pressupost que té en aquest moment l'àrea de cultura, però es va pel camí encertat i, com a mínim, no es donen passes enrera com fins ara. Per tant, nosaltres confiam que a poc a poc anem avançant i té tot el nostre suport per dur a terme les polítiques que ha anunciat en aquesta interpel·lació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la seva representant.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera. La interpel·lació presentada en aquesta cambra pel Partit Popular es titula política general en matèria de cultura, i el motiu únic que se'ns dona en la presentació d'aquest recurs parlamentari és, i cit textualment: "ateses les actuacions erràtiques de la Conselleria d'Educació i Cultura en matèria cultural". Una exposició de motius que no concreta tampoc cap de les actuacions que pensa que no estaven prou centrades i que, per tant, eren erràtiques.

Potser a mi se'm podrà acusar de fer una intervenció una mica filosòfica, però jo crec que quan parlem de cultura es pot també filosofar, perquè pens que per fer accions o gestions culturals de vegades basta tenir pressupost i tenir idees, però jo crec que no només basta, sinó que també fa falta tenir un model cultural, i per açò crec que està bé parlar de filosofies. Sobretot, al fil de la commemoració de fa uns dies de la promulgació de la Constitució, i hem de ser encara conscients que les institucions públiques, com diu la Constitució, tenen l'obligació perquè l'efectiu accés de tothom, sense excepció de ningú, a la cultura sigui una realitat. També hem de ser conscients de treballar per una cultura per a tots i totes, que enriqueixi les persones i fomenti una ciutadania amb més cohesió, sòlida en els seus principis de respecte a la diferència, de tolerància i de creixement personal. Hem de ser conscients que parlar de cultura és parlar de l'herència tangible i intangible que ens han deixat els que ens han precedit i que estem obligats a traspassar als que ens seguiran; és parlar de les senyes d'identitats dels nostres pobles, és valorar la capacitat de creació de la qual estem dotats. És, en definitiva, difondre un missatge de transcendència del pensament des de l'individu a la col·lectivitat.

La política cultural que valora el nostre grup és aquella que es du a terme sense barreres territorials ni intel·lectuals i els objectius que ens ha desglossat, així com els projectes que es disposa a realitzar la consellera, així s'han de materialitzar. També la política cultural de la conselleria s'ha d'ajustar al que preveuen els programes electorals amb els quals ens vàrem presentar a les eleccions el mes de maig els grups que donam suport al Govern i el document del pacte de govern, i no dubtam que així ho fa també la consellera, cosa que no ha de ser dolenta sinó que, com ja s'ha dit aquí, ha de ser enriquidora.

No obstant això, Sra. Consellera, a més del que avui ens ha explicat vostè ja ha fet dues compareixences a comissió, una versava sobre les línies generals de la conselleria, i una altra sobre els pressuposts per a l'any 2008, on ja es concretaven actuacions. Potser no eren les actuacions que volia escoltar el grup interpel·lant, però és vostè qui té la responsabilitat de govern, i jo crec que en aquestes dues compareixences quedava prou clar. Fins i tot, basta repassar el *Diari de Sessions* de dia 18 d'octubre del 2007 per recordar que ja s'havien exposat, juntament amb les d'educació, les línies generals d'actuació de la seva conselleria en matèria de cultura, que s'adapten a les competències que corresponen al Govern de les Illes Balears perquè, com ja saben els diputats i les diputades, l'any 1994 les competències en matèria de cultura van ser pràcticament transferides als consells insulars i són precisament aquestes

institucions les que tenen la major responsabilitat de portar-les a terme.

Per tant, què ha de fer en política cultural la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears? Jo crec que és senzill: ha d'impulsar la creativitat artística, propiciar els intercanvis de creadors, cosa absolutament imprescindible en un territori discontinu com és el nostre, ha de fomentar i protegir la cultura autòctona i el llegat històric de les Illes Balears, com mana l'Estatut; ha de perseguir la millor gestió per als grans centres culturals dipositaris dels béns mobles del nostre patrimoni històric com són les biblioteques, els arxius i museus de titularitat estatal, fins que no es pugui transferir la seva encomana de gestió als consells insulars; ha d'ajudar a reforçar els equipaments culturals dels nostres pobles i ciutats: fomentar la participació i coordinar el desenvolupament normatiu en matèria de cultura a les nostres illes; tot açò apareix entre els objectius i projectes de la seva exposició.

Però jo diria que el meu grup valora sobretot l'anunci de realitzar un mapa de biblioteques escolars no universitàries, algunes d'elles contenen un ric patrimoni històric de la comunitat on són inserides; l'anunci de reforçar els equipaments culturals en generals, alguns, sobretot els dels pobles més petits, molt necessaris a la comunitat; i en particular la intenció de modernitzar les infraestructures dels museus, biblioteques i arxius de titularitat estatal a partir de l'assignació de més recursos humans i dotació pressupostària. Pensam que, efectivament, aquest hauria de ser sempre un pas previ a fer grans infraestructures culturals que esgoten un gran pressupost i que potser no seran tan rendibles socialment i culturalment com l'activitat que es realitza a les sales multifuncionals dels pobles petits o als antics equipaments ja existents de les nostres ciutats, tant necessitats de modernització i adaptació a les noves normatives.

No crec que es pugui parlar d'actuacions erràtiques en matèria de cultura als quatre mesos de començar la legislatura, en tot cas és qualificar massa de pressa aquestes actuacions i, mirin per on, és tan prest que els grups d'aquesta cambra encara podem comparar i estem encara a temps de qualificar les actuacions del govern anterior que durant tota la legislatura no es va preocupar d'exercir les competències que en matèria de cultura li atorgava l'Estatut, el Decret de transferències als consells insulars i lleis tan importants com la de patrimoni històric o la de museus i la de biblioteques i arxius més recents.

Quan es va exercir la competència de coordinar la política en matèria de patrimoni històric de totes les illes? Quan les inversions en matèria de patrimoni històric, amb les aportacions de l'1% cultural? Quantes vegades es va reunir la Junta interinsular de patrimoni històric o les comissions tècniques previstes a les lleis culturals? Com no es va tenir temps en quatre anys de fer el desenvolupament normatiu de la llei de museus per posar en funcionament els seus preceptes?, les comissions aquestes sí que es van reunir i es va elaborar un document, i ara s'exigeix precisament el desenvolupament ja de la llei d'arxius i biblioteques tan recent? Com és possible que coneixent l'estat de precarietat del Conservatori de Música de Menorca a causa d'un local que ha quedat petit i no es va cercar cap alternativa i ara es demana amb tanta urgència a un equip que tot just acaba d'entrar?

En fi, consellera, i per fixar la posició del nostre grup, li diré que tindrà el nostre suport per portar a terme els objectius que s'ha marcat i els projectes que ha anunciat. Vostè treballi amb la tranquil·litat que li pot donar el suport, per tant, dels trenta diputats d'aquesta banda de la cambra que, per cert, representen el 53% dels votants d'aquesta comunitat. Treballi, lluny del dirigisme, impulsi les polítiques culturals que avui ens presenta amb el diàleg i la coordinació de tots els que conformen el teixit cultural de la societat de les Illes Balears, fomenti la interlocució, intercanvi d'idees i el debat. En definitiva, faci de la cultura un factor de cohesió social i de la diversitat cultural un factor d'enriquiment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. En torn de rèplica, l'autor de la interpel·lació, Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera. Puj aquí, com altres vegades, commogut per la capacitat adivinatoria d'algun dels intervinents que prèviament que es produeixi la interpel·lació ja han escrit el seu discurs sobre el que versarà el tema, per tant pugen aquí a llegir-nos el seu discurs. *¿Qué hay de mi discurso?* Vénen aquí a dir el seu discurs i els importa molt poc quina és la interpel·lació, sobre què versa i quines són les respostes de la consellera, a no ser que prèviament els les hagi contat, però no és així, perquè tampoc no ha parlat del que ha dit la consellera. Han parlat, en general, d'altres coses, però aquesta és una pràctica que donam per bona, perquè a força d'utilitzar-la ja s'ha fet costum.

Jo vull subratllar un gest de coratge polític de la consellera que m'ha commogut, i això s'ha de dir, perquè aquests reconeixements, de tant en tant, s'han de fer. Ha pujat aquí i ha dit que preparava un gran projecte global, que preparava una explicació temàtica global de la cultura a les Illes Balears i que -ha dit textualment- deixaria que el president ho presentàs. Això és d'una generositat, sí, sí, textualment, però és igual, accepti-m'ho com una broma, vostè ha dit "deixaré que el president ho presenti", i està molt bé, però jo crec que el president sabrà considerar com es mereix la seva generositat.

Mirin, aquí es diuen coses que no són del tot veritat, jo voldria puntualitzar, encara que s'han dit moltíssimes coses, voldria puntualitzar-ne alguna, i en primer lloc no voldria deixar de felicitar la consellera per dos temes concrets, llavors explicaré altres coses. Estic d'acord, feliciti i doni suport, el Grup Popular dona suport, a la creació de l'Institut Balear de l'Audiovisual i Cinema, crec que és una vertadera necessitat que a través del temps no havia estat possible constituir, costarà molts de recursos, però crec que és un projecte necessari, que en aquest moment hi ha cineastes de molta categoria, de molts de nivell, que necessiten ajudes, i això està mal gestionat, mal organitzat, i a més, amb la televisió autonòmica que té obligació de finançar produccions pròpies, etc., s'ha d'impulsar, per tant pens que és una gran idea, com també doni suport a tot el que ha dit o a quasi tot el que ha dit del foment

a la lectura, i he de lamentar que no hagi contestat altres coses que jo he demanat, vostè té ara un altre torn i podrà parlar.

Li he demanat què opinava del tema del COFUC, del suport a IB3 i de la pèrdua de qualitat de l'ús de la nostra llengua, i llavors també en faré un comentari molt curiós. Jo vull que em digui vostè si creu que aquest tema s'ha debilitat, si creu que els presentadors dels programes d'IB3 han perdut qualitat en l'ús de la nostra llengua o no. Vull que em digui, perquè jo ho he anunciat i no sé si tenia permís per anunciar-ho, i com que ningú no n'ha tornat a parlar deu ser ver, deu ser ver que dia 17 ve el Sr. Bargalló aquí a fer una trobada per refundar des de la muntanya de Cura, de Randa, l'Institut Ramon Llull, serà una cosa absolutament màgica i, si ens hi conviden, hi vendrem amb molt de gust, perquè això pot ser fort.

També he fet una pregunta que no m'ha contestat sobre la posició del tema d'Andorra. Andorra és un estat, Catalunya és una comunitat autònoma jurídicament, la podem denominar com vulguem, però amb la Constitució a la mà, és una comunitat autònoma com ho són les Balears, i aquí hi ha un problema jurídic, no m'ha dit res de les transferències, encara que el Sr. Alorda he vist que a la seva intervenció donava per fet que vostè havia dit que sí, jo no ho he sentit, i li deman que si ho ha dit que ho torni a dir, que està d'acord que aquesta legislatura es transfereixi als consells insulars la gestió -jo no ho he sentit, si ho ha dit, li deman que ho repeteixi, perquè així jo ho sentiré i em quedarà més clar.

I senzillament vénen aquí a dir coses que en alguns casos no són ver. Aquí es diu impunement que el Museu de Formentera, que s'ha constituït la Fundació del Museu de Formentera aquesta legislatura, aquests darrers mesos, i això és absolutament fals, la Fundació que ha de gestionar el Museu de Formentera, jo hi era, jo era a la constitució d'aquesta fundació, no em digui que no, es va constituir, per cert, hi ha una anècdota molt divertida que ara no puc contar perquè ens duria massa enfora, però es va constituir la passada legislatura ..., diu que no, escolti, no pot ser mai això, jo hi era el dia de la constitució d'aquesta fundació davant el notari, amb l'exbatlle de Formentera, ... no sé, no sé de què parlam.

Llavors atribueix amb un cert cinisme polític, tot s'ha de dir, que la biblioteca d'Eivissa es farà perquè ara hi ha un magnífic conseller insular i no sé què més. Miri, la biblioteca d'Eivissa es farà perquè gràcies a Déu la Sra. Calvo ja no és ministra de Cultura, i per ventura es farà la biblioteca d'Eivissa, perquè si la Sra. Calvo, bé, ara sí, ara sí perquè governen ells, un moment, si la Sra. Calvo fos ministra de Cultura segur que es faria, alerta!, aquesta és la qüestió, però en aquell moment no es feia perquè al Ministeri de Cultura teníem vet total, ja he dit que jo confiava que el nou ministre, que és una persona molt més raonable i molt més oberta faci possible aquest tema, però aquest tema té origen quan el llavors president del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, Pere Palau, aquí present, va cedir i va convidar el ministeri a utilitzar uns solars per a la construcció d'aquesta biblioteca, i aquestes coses s'han de dir, perquè si no es diuen, acabarà establint-se aquí una mentida que és insostenible. Les coses comencen quan comencen i acaben quan acaben, u tothom té el mèrit que li correspon segons ha fet, però no llevin vostès mèrits que estan consolidats.

No vull allargar-me més del que seria just. Aquí es diu, s'ha arribat a dir, que hi ha un cert atac a la idea que hi hagi diversos grups polítics que formin part d'una mateixa conselleria, no, no, Sr. Mayans, no és un atac, és un diagnòstic, nosaltres veim una malaltia i la diagnosticam, la malaltia no és que la directora de Política Lingüística sigui del BLOC i el president de l'Institut d'Estudis Baleàrics sigui d'UM, no hi tenc res a dir, jo he de dir de la descoordinació que jo veig, intuesc i que m'arriba a mi per molts de camins, això és el que atacam, a mi em mereix tots els respectes el Sr. Serra i totes les persones que dediquen el seu temps a intentar fer que l'administració funcioni millor, per tant tot el meu respecte per a ells, jo el que critic o dic és que el nostre diagnòstic és que hi ha una descoordinació i ho he dit d'una manera que tothom pogués entendre, he dit que la consellera reina però no governa, és a dir, a determinats departaments ells no té la capacitat de decisió d'aquell departament. Això és el que nosaltres pensam i sobre això han passat ràpidament, de puntetes.

Vull fer també un petit comentari sobre el tema de la llengua. Aquí som presentats reiteradament com a enemics de la llengua, ja ho sabem, forma part del discurs oficial del qual alguns no se'n surten ni un mil·límetre, però crec que estan absolutament equivocats. Nosaltres respectam i volem la llibertat d'expressió, nosaltres volem la llibertat d'informació, però volem el compliment de les lleis, dels actes, de les sentències. L'estat de dret també s'aguanta damunt això, no només damunt declaracions teòriques i fonamentals, s'aguanta també damunt que les normes i les sentències, que són de compliment obligat, es puguin executar i complir; i jo he de dir, amb tot el meu sentiment i amb molta simpatia també per l'acció cultural del País Valencià, no tenc res a dir sobre això, però que no contin les coses com no són. Jo em vaig entretenir ahir vespre escoltant el conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya que va explicar molt bé la qüestió, i la qüestió té un component jurídic i de compliment de normes molt important, molt rellevant i si el callam només contam una petita part de la història, i jo els deman que contin el conjunt de la història, no només la part que els fa gràcia o que els interessa. Els comunicadors aquests s'han tancat en compliment d'una sentència o d'un acte judicial, aquesta és la realitat d'aquest assumpte.

Jo sé que he d'acabar, Sra. Presidenta, perquè abús ja de la seva amabilitat de deixar-me parlar tant de temps, però comprendrà que com que s'han adreçat a mi reiteradament, voldria dir, per acabar i fer una referència també a la Sra. Rita, que ha fet aquí, amb tots els meus respectes i simpatia, un discurs d'ateneu, que està bé, però, bé, moltes de les coses que ha dit segurament les subscriu i són molt interessants, però no deixa de ser un discurs d'ateneu, naturalment amb les conclusions no puc coincidir, sobretot amb una cosa que conté una certa perversitat democràtica i li vull dir. Miri, nosaltres interpel·larem el Govern tots els pics que ens sembli que l'hem d'interpel·lar, perquè és una de les nostres obligacions, i ningú nos ens pot dir si ja ha comparegut a una comissió o ha comparegut a una altra comissió i, per tant, no és necessari que vengui, no, el Govern ve aquí quan l'oposició ho demana i reglamentàriament és possible, i això, naturalment, no és que sigui un dret que tenim, és que és una obligació que els nostres electors ens demanden. Per tant, deman que aquest tipus de coses no siguin posades en qüestió. La consellera ha

comparegut dos pics a la comissió, i hi compareixerà, supòs, totes les vegades que vulguem que hi vagi, com serà interpellada tots els pics que a nosaltres ens sembli que l'hem d'interpel·lar. Vull que entengui això, perquè aquestes són les normes bàsiques.

I acab, Sra. Presidenta, perquè sé que m'estava passant un poquet del temps que m'havien atorgant, agraint, naturalment, i animant, no vull deixar de dir-ho, la consellera que faci feina dins aquests ambients. La nostra percepció, ja li he dit al principi quina era, en tema educatiu, el seu mateix discurs, la seva resposta a la interpellació ha acabat derivant a temes educatius, a temes escolars, de lectura escolar, etc., crec que hi ha un excés d'acció en tema educatiu i una certa inacció en temes culturals i li deman que redreci aquest plantejament i l'anim amb les coses que compartim que continuï endavant, perquè amb aquestes qüestions de caràcter global, ja sap que ens tindrà al seu costat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Per contrarèplica, té la paraula la Sra. Galmés.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Fiol. El que lament és que no he pogut acabar a la meva intervenció anterior tots els projectes que tenim en marxa, totes les novetats, i tampoc no he pogut acabar de respondre totes les preguntes, intentaré, temps limitació de temps?

LA SRA. PRESIDENTA:

Són cinc minuts, però hem estat generosos amb tots.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Bé, intentaré contestar ràpidament totes les qüestions. Vull agrair les intervencions dels diputats i comentar una sèrie de qüestions. El primer que voldria dir és insistir en la idea de pacte per la cultura. La cultura és de tots, no hi ha un únic punt de vista, per la qual cosa, i no ho he anunciat abans, però ho havia comunicat a la meva compareixença, vull dir que el que ens hem de plantejar és definir entre tots quin és el nostre model cultural i cap on anam. Per això, presentaré en compareixença voluntària el Consell de les arts i la cultura de les Illes Balears, el document base per a la seva constitució a la qual convid tothom a integrar-s'hi, perquè crec que és un motiu de reflexió tenir ben clar quin és el nostre model cultural.

No he pogut anunciar totes les actuacions, però sí que vull referir-me en resposta a la Sra. Mari al circuit teatral de les Illes Balears que per primera vegada estarà en disposició de començar a funcionar el mes de gener, és una iniciativa que integra tota la xarxa de teatres de les Illes Balears i suposarà tant un esforç, no només per la promoció entre illes, sinó també arran de l'Estat i a intervencions a fires d'altres països. També hi ha una sèrie d'iniciatives que voldria enumerar, com la qüestió d'artistes sense residència o l'exposició fi de carrera per a estudiants de Belles Arts, igualment circuits, igual que el de teatre, per a l'àrea de música, la qüestió d'artistes en ruta i clàssics en ruta, i el primer que vull dir és que se m'ha acusat en el darrer ..., bé se m'ha acusat, se m'ha comentat en el darrer moment, que sempre anava cap a la part educativa. Tinc ben clar que aquesta comunitat té un problema de consum cultural, hem analitzat perquè vull insistir que tot ho feim amb molta profunditat, en el sentit que hem analitzat, hem estudiat què està passant en el consum cultural de les Illes Balears. Tenim, bones instal·lacions, bons equipaments culturals, hi ha els darrers informes, tant a nivell nacional com el baròmetre de la cultura dels països de parla catalana, com el darrer estudis del CES sobre consum cultural, i el problema que tenim a les nostres illes és no d'instal·lacions, no d'infraestructures, sinó de consum cultural, idò bé, el consum cultural l'hem d'estimular des de l'escola, els més petits seran els consumidors culturals del futur, no vol dir això que la nostra actuació es redueixi al món educatiu, però sí que és la base del futur i sortir d'aquesta situació una mica d'atonía, hi ha molta oferta, nio ha oferta cultural, però el públic, les dades que tenim, és que els ciutadans de les Illes Balears van quatre pics l'any al cinema, quatre pics l'any als museus, amb la qual cosa el que hauríem de plantejar-nos és què passa amb la nostra oferta, com podem estimular aquest consum cultural, i jo crec que una bona actuació és des de l'escola.

Respecte de la televisió, el nivell del català de la televisió i l'assessorament tècnic, bé, jo ara demanaré unes gravacions, perquè malauradament no tinc temps de veure la televisió i no li puc contestar al respecte.

Respecte de la qüestió de la relació entre l'Institut d'Estudis Balearics, el COFUC i la Fundació Ramon Llull, puc aclarir que Andorra participarà, però mitjançant una fundació, la Fundació Institut Ramon Llull, de totes maneres aquesta és una qüestió que, com vostè quan li varen demanar per què sortia va dir que era una qüestió d'alta política, igualment li plantejo que la reunió del dia 17 s'establirà i en aquest context marcarem quins seran els nostres plantejaments.

Què més tenia apuntat? Ja no ho sé. No, és per no deixar res sense contestar. Bé, vull incidir que vostè ha articular el seu discurs sobre percepcions, pensam, no sobre fets concrets, sí, tot són intuïcions, percepcions, comentaris, a veure, el que li vull dir és que hi ha una política coordinada, el meu objectiu sempre ha estat la coordinació, estic acostumada no a fer feina amb una direcció, i no vull parlar de compartiments estancs, la conselleria funciona compartimentada i amb les altres institucions, ara mateix me'n vaig a l'Institut d'Estudis Balearics per acabar de concretar un parell de coses. No, per primera vegada no, l'Institut d'Estudis Balearics ha vingut a la conselleria, jo no m'hi he aturat perquè no he tingut temps, però no es preocupi, doni'm una mica de temps i totes aquestes percepcions que té les podrà esborrar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

III. Debat i votació sobre la convalidació o derogació del Decret Llei de mesures cautelars fins a l'aprovació de normes de protecció d'àrees d'especial valor ambiental per a les Illes Balears.

Conclòs el debat, passarem al següent punt de l'ordre del dia, que és el debat i la votació sobre la convalidació o derogació del Decret Llei de mesures cautelars sobre àrees d'especial valor ambiental per a les Illes Balears.

Intervindrà, en primer lloc, un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals es vol promulgar aquest decret llei. Té la paraula el Sr. Vicens. No té límit de temps.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, em correspon presentar en nom del Govern el Decret Llei 1/2007, de 23 de novembre, de mesures cautelars fins a l'aprovació de normes de protecció d'àrees d'especial valor ambiental per a les Illes Balears.

Abans de tractar el seu contingut, però, m'agradaria destacar que aquesta mesura legislativa suposarà el primer decret llei aprovat a les Illes Balears, d'acord amb la recent reforma del nostre Estatut. L'article 49 del text estatutari disposa que en cas d'extraordinària i urgent necessitat el Govern podrà dictar mesures legislatives provisionals en forma de decrets llei, els quals hauran de ser convalidats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat, en el termini, això sí, de 30 dies després de la seva promulgació.

El Govern presenta avui davant la cambra una figura que per la seva naturalesa jurídica suposa un nou pas en el desplegament de les possibilitats del nou estatut i, si em permeten, pens que és una bona notícia que faci referència en el seu contingut a un tema tan important per a les Illes Balears com és la protecció del territori.

El Decret Llei 1/2007, de 23 de novembre, consta breument de 4 articles, que ara passaré a exposar, una disposició derogatòria i una de final.

En el seu primer article se suspenen tots els actes de transformació urbanística -executar projectes d'urbanització, concedir o executar llicències d'edificació i l'ús del sòl, etc.- a tot un seguit d'àmbits territorials situats tant a Mallorca com a Eivissa, fins que no entri en vigor la futura llei de mesures urgents per un desenvolupament sostenible que el Govern està ultimant i que es presentarà aviat en aquesta cambra. Com saben vostès, mitjançant aquesta llei es pretén ampliar l'àmbit de protecció d'algunes àrees d'especial interès per a les Illes Balears que figuren a la Llei 1/91, d'espais naturals.

Per ser més concret, a l'illa de Mallorca aquestes àrees estan compreses o es coneixen amb el nom d'Alcanada a l'ANEI de la Victòria, Son Real a l'ANEI de dunes de Son Real, la zona del torrent de Cala Marçal a l'ANEI Punta Negra Cala Mitjana, Regana a l'ANEI de la marina de Lluçmajor, i les finques de Can Vairet, Son Flo i altres que estan a l'ANEI de Cala Figuera i Refeubeig; també Cala Blanca a l'ANEI del cap des Llamp, i Montport, la fase 3, Muleta, el Vilà, Cala Carbó i Can Botana a l'ANEI de la Serra de Tramuntana. A Mallorca això suposa un total de 1.171 hectàrees afectades, per tant, per aquesta suspensió.

A l'illa d'Eivissa es tracta concretament de Roca Llisa a l'ANEI de cap Librell, diverses finques a l'àmbit de l'ANEI de Cala d'Hort, Punta Pedrera a l'ANEI de Cala Compta-Cala Bassa, i Benirràs a l'ANEI d'els Amunts d'Eivissa. A Eivissa, per tant, un total de 221 hectàrees afectades per aquesta suspensió.

En tots els casos es tracta de zones on es constaten inqüestionables valors naturals, paisatgístics i patrimonials que exigeixen la seva preservació i defensa, i en tots els casos es tracta d'àrees que pateixen pressió urbanística i que si fossin transformats urbanísticament es produiria una pèrdua irreversible de diversitat, de singularitat i de qualitat ambiental, pèrdua que hauria de ser, pens jo, inassumible per una societat moderna que pretén ser sensible al medi ambient i a la preservació territorial. Resulta evident, per tant, la necessitat i la urgència d'adoptar mesures cautelars en aquest sentit que garanteixin l'ampliació de l'àmbit de protecció que durà a terme la futura llei de mesures urgents que es presentarà aviat i que no es vegi dificultada o obstaculitzada per tramitacions o execucions urbanístiques dels sòls afectats.

Pel que fa al segon article del decret llei, aquest suspèn els procediments administratius d'atorgament d'autoritzacions o llicències d'edificació per a la construcció d'habitatges unifamiliars aïllats a les àrees que es corresponen amb ANEI d'Eivissa i Formentera fins que les institucions responsables, en aquest cas els consells, fixin nous paràmetres per a l'edificació si aquest és el cas. Com saben vostès les àrees naturals d'especial interès eren des del 1999 inedificables en la lògica coherència amb els seus valors naturals que les caracteritzen i les qualifiquen, però la Llei 8/2003, de 25 de novembre, de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial i urbanisme a les Illes Balears, aprovada la legislatura passada, va possibilitar l'edificació indiscriminada dels ANEI de l'illa

d'Eivissa si es comptava amb la superfície de 5 hectàrees, i a l'illa de Formentera si es comptava amb la superfície de 3 hectàrees. Aquesta situació entenem que és incompatible amb un desenvolupament sostenible i respectuós del territori i es vol prevenir amb aquest decret llei. Per això, i perquè pertoca als governs insulars d'Eivissa i de Formentera analitzar acuradament les característiques i els valors d'aquests espais, s'encomana als consells respectius que analitzin la delimitació dels seus ANEI i estableixin, si n'és el cas, nous paràmetres edificatoris que, això sí, hauran de ponderar el manteniment de la qualitat natural del territori, la preservació de la seva singularitat i els valors historicoculturals vinculats al paisatge.

Pel que fa al tercer article del decret llei, aquest suspèn la tramitació de qualsevol acte administratiu realitzat a l'empara de la disposició addicional catorzena de la Llei 25/2006, de 27 de desembre, de mesures tributàries i administratives, també aprovada l'anterior legislatura, que permetia excepcions establiment de servei de temporada en el litoral. D'aquesta manera es permetia legalitzar determinades obres, instal·lacions i activitats en el litoral, qualsevol que fos la qualificació urbanística dels terrenys on s'ubicava, excepte si estaven inclosos a la Xarxa Natura 2000. Aquesta suspensió serà efectiva fins que no entri en vigor la ja esmentada llei de mesures urgents cap a un desenvolupament urbanístic sostenible a les Illes Balears, que derogarà aquesta disposició addicional catorzena. En aquest sentit cal dir que la comissió bilateral de cooperació de l'Administració estatal i la comunitat autònoma de les Illes Balears ha adoptat l'acord, en una reunió de 24 de setembre, que el Govern de les Illes Balears es compromet a promoure la derogació d'aquesta disposició addicional catorzena.

Finalment, pel que fa al contingut, el darrer article del decret llei de manera ja més específica suspèn el procés de transformació urbanística i els procediments administratius per a l'atorgament d'autoritzacions o llicències a dos àmbits molt determinats de Mallorca i d'Eivissa. Per una banda, els sòls urbanitzables no programats inclosos a l'àrea de reconversió territorial de la Platja de Palma i el sector urbanitzable programat denominat Ses Fontanelles fins que s'aprovi el Pla de reconversió territorial o el projecte de millora territorial corresponents o pertinents, sempre garantint -això sí- la preservació i el manteniment dels valors ambientals de la zona humida de Ses Fontanelles. Per altra banda -com dic eren dos objectes- per altra banda, l'àmbit denominat Ses Feixes de la ciutat d'Eivissa, fins a l'aprovació de la revisió o modificació del Pla general d'ordenació urbana d'Eivissa; en el seu cas també, evidentment, caldrà garantir el manteniment dels valors ambientals i patrimonials de Ses Feixes. En definitiva, per tant, es tracta d'evitar la transformació urbanística que impossibilita o dificulta la conservació dels valors ambientals i biològics àmpliament reconeguts d'aquestes dues àrees.

Una vegada explicat de manera prou sintètica el contingut, correspon, crec jo, justificar les circumstàncies de la necessitat i l'urgència que han aconsellat la promulgació d'aquesta nova mesura de decret llei.

En primer lloc cal ressaltar l'evident finalitat cautelar d'aquesta mesura legislativa fins a l'aprovació de les normes de protecció de les àrees d'especial interès que s'han esmentat

abans, 10 zones delimitades a Mallorca i 4 a Eivissa. Per altra banda la necessitat i la urgència es fonamenten a tractar d'evitar els comportaments que impedeixin o dificultin aconseguir els objectius d'ampliació d'aquestes zones; altrament durant el temps de tramitació del procediment legislatiu es podrien realitzar per part de subjectes previsiblement afectats transformacions i situacions edificatòries irreversibles o de difícil reparació que obstaculitzarien l'aplicació protectora.

Pel que fa a la suspensió d'edificació d'habitatge unifamiliar en ANEI d'Eivissa i Formentera cal destacar també el seu caràcter cautelar d'aquest decret llei, ja que fins que es fixin les normes pertinents per part del Consell d'Eivissa i per part del Consell de Formentera es podrien produir també edificacions indiscriminades emparades per l'edificabilitat permesa a partir de les normes aprovades a l'anterior legislatura.

El mateix caràcter cautelar de necessitat i d'urgència es pot esgrimir per al cas dels establiments de servei de temporada en el litoral, que poden ser legalitzats també a l'empara, com he dit abans, de la disposició addicional catorzena de la Llei 25/2006, de 27 de desembre, la qual ha de derogar-se en el projecte de llei de mesures urgents que es presentarà molt aviat en aquesta cambra.

Finalment el decret llei demostra, per tant, l'extraordinària necessitat i urgència d'impedir la transformació urbanística i l'edificació que pugui alterar o modificar els valors ambientals i patrimonials de Ses Fontanelles a Mallorca i de Ses Feixes a Eivissa, en aquest cas adreçant la situació no cap a una reclassificació territorial sinó cap a una solució territorial de naturalesa urbanística.

Senyores diputades, senyors diputats, com he dit abans aquest decret llei és una figura nova de desplegament estatutari, sens dubte respon a una necessitat extraordinària i urgent atès el seu caràcter cautelar i preventiu davant possibles alteracions de les àrees esmentades, i és conseqüent amb l'atenció i la preocupació per la sostenibilitat territorial que vol prioritzar aquest govern. Per altra banda és també una resposta a la cada cop major sensibilitat ciutadana i conscienciació social envers el medi ambient, la necessària valoració del paisatge i la preservació del territori. Aquest decret llei, per tant, consider que és un instrument que fa front a aquesta necessitat amb agilitat i eficàcia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens.

Ara hi ha el torn d'intervencions dels diferents grups a favor. Pel Grup Parlamentari Mixt vol la paraula algun dels seus representants? Sra. Suárez, té la paraula.

El Grup Mixt farà una sola intervenció? Doncs, té 15 minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller, tres són les qüestions que tractarem d'aclarir amb la nostra intervenció en aquest debat: l'adequació de la mesura legislativa triada pel Govern i el seu procés de convalidació, la nostra posició general sobre el decret i la nostra opinió respecte a les mesures concretes que afecten Eivissa.

Anem per parts. En primer lloc, adequació de la mesura legislativa. Com ha dit vostè la utilització del decret llei com a mesura legislativa provisional està recollida a l'article 49.1 de l'Estatut d'Autonomia quan es donen determinades circumstàncies, així com a la Constitució Espanyola, i a més està avalada per sentències diverses del Tribunal Constitucional. Ens sembla òbvia la conveniència de prendre mesures provisionals quan es tracta de legislar sobre protecció del territori, perquè la pressió urbanitzadora és prou forta com perquè es puguin dur a terme actuacions edificatòries de caràcter irreversible durant el període de tramitació legislativa.

Pel que fa al procés de convalidació d'aquest decret també ens sembla adient, a més d'estar contrastat amb altres institucions com poden ser el Parlament espanyol o el català. Hem de tenir present avui que simplement aprovarem un decret de mesures cautelars i que serà durant la tramitació parlamentària de la llei corresponent quan el text podrà ser enriquit amb les aportacions de tots els grups parlamentaris. En resum, ens semblen necessàries les mesures cautelars i adequat i garantista l'instrument normatiu i el seu procés de convalidació triat pel Govern. D'altra banda no podem evitar recordar quin va ser el procediment habitual elegit pel govern anterior per legislar sobre ordenació del territori, les lleis d'acompanyament dels successius pressuposts, magnífica dreuera per segrestar el debat parlamentari.

En segon lloc, el decret com a instrument d'una nova política d'ordenació territorial. Des d'Eivissa pel Canvi pensam que aquest decret marca l'inici del necessari canvi de política d'ordenació territorial a les Illes Balears, que té el seu complement en l'impuls d'altres models de mobilitat i de polítiques mediambientals. Al darrer informe de Greenpeace, *Destrucció a tota costa 2007*, aquesta organització donava a conèixer que l'ocupació del territori en els darrers 10 anys havia crescut a Balears un 41,4%, la xifra més elevada de tot l'Estat. Així mateix el darrer informe del Ministeri de Medi Ambient, *Estratègia per a la sostenibilitat de la costa*, alerta del perill a les nostres illes per l'excessiva urbanització de la costa i de l'interior, el previsible col·lapse de les infraestructures per l'excessiu creixement urbanístic, la insuficient protecció dels espais naturals i l'amenaça de

determinats punts de la costa per la pujada del nivell del mar deguda al canvi climàtic.

Davant aquest panorama, que respon a un model territorial basat en el consum de territori i recursos, aquest decret només pot ser una bona notícia. Al final de la tramitació parlamentària de la llei corresponent com a mínim hauran quedat preservades 1.248 hectàrees a Mallorca i 221 a Eivissa, mitjançant la desclassificació d'una desena d'urbanitzables i la seva catalogació com a ANEI o ARIP.

Dins aquest context de deteriorament del nostre litoral, la suspensió de tramitacions i posterior derogació de la disposició addicional catorzena de la llei de les Illes Balears 25/2006 ens sembla coherent, i a més trenca amb l'urbanisme a la carta i nominal practicat pel Partit Popular durant la passada legislatura. Així mateix ens congratulam de la protecció de dues zones d'alt valor ambiental com són Ses Feixes i Ses Fontanelles, i de la seva preservació dels efectes edificatoris.

Aquest decret, com a primera iniciativa legislativa d'una política sostenible per part d'aquest govern, cobra encara més sentit si ens traslladam a les primeres mesures preses el 2003. Fa avui quatre anys, en concret quatre anys menys cinc dies, també es debatia en aquesta cambra sobre mesures d'ordenació territorial, però era aquell un debat difuminat dins la discussió de la llei d'acompanyament del pressupost del 2004, tot i que incloïa transcendents canvis, canvis en un sentit contrari a l'actual: llavors el Govern defensava la desprotecció del territori amb la modificació de la matriu de sòl rústic per augmentar l'edificabilitat, que per cert arribava un parell de setmanes després d'una altra modificació amb la llei 8/2003. També es debatia la reducció dels límits dels parcs naturals de Llevant i Cala d'Hort, l'edificabilitat dels ANEI pitiusos o la legalització de Can Cretu un dia abans que acabés el termini per a la seva demolició amb sentència ferma, entre altres mesures. Efectivament les comparacions són odioses, però també molt expressives.

I en tercer lloc passem a parlar de les mesures de protecció territorial a Eivissa. Si entenem per política territorial la suma de polítiques d'ordenació, model de mobilitat i actuacions mediambientals, malauradament Eivissa ha estat durant la passada legislatura un intensiu camp d'experimentació i posada en pràctica del model territorial desenvolupista del Partit Popular, i és que Eivissa ha patit sobre el seu territori només els darrers quatre anys la combinació de mesures específiques de desprotecció del territori, entre elles edificabilitat d'ANEI, legalització amb noms i llinatges d'edificacions il·legals a la costa i a l'interior, recuperació de nombrosos urbanitzables mitjançant el Pla territorial insular, etc. Però a més d'això hem patit projectes de camps de golf i de ports esportius, afortunadament no concretats, imposició d'unes autovies inadequades i sobredimensionades i, per cert, per cert, que la facultat del Govern per derivar el pagament de les carreteres mitjançant el peatge a l'ombra també va ser aprovar per una llei d'acompanyament, en aquest cas la del 2005. I a més de tot això la reducció dels límits del parc natural de Cala d'Hort, que va venir acompanyada de la nul·la incorporació d'altres terrenys protegits pel Govern.

Tot això va venir de totes les institucions governades pel Partit Popular: ajuntaments, consell i Govern, i respecte al consens amb què es va comptar per tirar endavant aquestes mesures per part dels responsables polítics d'aquell moment, crec que no fa falta que els expliqui res, probablement jo no seria aquí. No deixa de ser curiós que sigui consens el que ara el Partit Popular no només demana sinó que a més exigeix.

Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller, podran entendre que des d'Eivissa pel Canvi aquest decret significa posar un poc de seny en matèria d'ordenació territorial, i sé que a continuació haurem de sentir els clàssics arguments demagògics sobre la inseguretat jurídica, la vulneració dels drets dels pagesos, que ja està bé si s'arriba a dir aquí que es digui això després dels processos expropiatoris que han patit, i el proteccionisme que destil·la el Pla territorial insular del Partit Popular. Des del nostre punt de vista les disposicions que afecten Eivissa són raonables i mesurades, i hi aprofundirem en la següent intervenció.

De moment només assenyalaré tres qüestions: s'amplia, com ha dit el Sr. Conseller, la protecció d'indrets sotmesos o bé a una forta pressió urbanística, com és el cas de Rocallisa, Punta Pedrera, Benirràs i Ses Feixes, o d'un alt valor mediambiental i alhora simbòlic, el cas de Cala d'Hort; en el cas de Ses Feixes la protecció es mantindrà fins a l'aprovació del Pla general d'ordenació urbana del municipi d'Eivissa. En segon lloc se suspèn l'edificabilitat de les ANEI fins a la seva regulació per part del Consell d'Eivissa, i en el cas de Formentera pel Consell de Formentera, decisió aquesta que em sembla molt encertada. I en tercer lloc se suspenen els tràmits de legalització d'establiments de temporada al litoral que, com ja hem dit, afavoreixen persones concretes.

Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller, nosaltres votarem a favor de la convalidació d'aquest decret, i esperam que el més aviat millor comenci la tramitació de la Llei de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears. Des d'Eivissa pel Canvi pensam que així contribuirem a donar una primera passa cap a un dels nostres objectius d'aquesta legislatura: garantir el nostre futur preservant el patrimoni més important que tenim, que no és altre que el territori, i tant de bo que en aquesta fita ens trobem tots els grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez.

(Petit aldarull a la sala)

Pel Grup Parlamentari Unió Mallorca, el Sr. Vicens té la paraula.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, com s'ha dit avui per primera vegada en aquest país, gràcies al nou estatut, tenim unes noves eines legislatives i per part del Grup d'Unió Mallorca el primer que ens hem de felicitar és que s'emprin, precisament per reforçar la protecció del territori i sobretot també, per què no dir-ho?, reforçar l'autogovern, que s'emprin aquestes eines legislatives.

Avui també es tracta d'una mesura cautelar, això no ho hem de perdre de vista; avui es tracta d'aturar, urgent, una sèrie d'actuacions que després quedaran o poden quedar definitivament revalidades amb l'aprovació de la Llei. És evident, i així ho posa el pacte de governabilitat, i així es va dir al principi de legislatura, que una de les eines importants i un dels valors importants, jo diria que també econòmic, no només paisatgístic sinó econòmic, d'aquesta terra és precisament el paisatge, el litoral, els valors naturals, etc., i que també durant tota una sèrie d'anys, fins i tot pel mateix sistema econòmic o de desenvolupament, ha vingut sofrint tota una sèrie de degradació, sobretot en el litoral, una desmesurada urbanització, una pressió fins i tot en els darrers temps demogràfica, que tot això, juntament amb tota una sèrie de circumstàncies, ha fet que aquesta pressió es dirigís sobretot al litoral, que és on més permeable és i més valor puguin tenir els terrenys.

Unió Mallorca creu, i ja ho va dir en el seu moment, en aquest equilibri entre un creixement econòmic i una qualitat de vida que ha de ser totalment compatible amb aquesta sostenibilitat del paisatge natural i del medi ambient. Tot això s'ha de fer evidentment preservant els recursos naturals i els valors paisatgístics, però també s'ha de fer respectant l'ordenament jurídic. Dins, evidentment, l'activitat turística, jo diria que entra directament precisament també aquest respecte als valors naturals i al paisatge. Per tant aquesta qualitat de vida, aquesta consciència que té la societat que hem de preservar això, totes aquestes circumstàncies fan que quan es faci es faci amb tot el rigor que cal i amb tots els fonaments tant circumstancials com jurídics.

Mirin, avui aquí es parlarà de protegir o no protegir. En el passat també s'ha parlat de si convenia o no. En territori, sobretot en matèria de protecció, crec que si dins la vida hi ha molta diferència entre el dir, o entre la voluntat i el fer, crec que precisament en matèria de protecció, en matèria territorial, la distància entre el dir o la voluntat, o les opinions, i el fer és més enorme encara que allò que és dins la vida quotidiana. Moltes vegades ens omplim la boca de dir el que hauríem de fer, fins i tot ara que vendrà Nadal, opinions, o hauríem de canviar la vida, etc., etc., però després els fets, l'activitat, l'execució, el butlletí oficial al final és el que compta.

Des del Grup d'Unió Mallorca sempre que s'han duit actuacions concretes, i no parl de voluntats ni d'opinions, sinó actuacions, ens hi han trobat i hi érem. Hi érem en el moment en què es va fer la LEN; hi érem -i en aquest cas el Partit Popular en el Consell de Mallorca també ens va donar suport- quan en el Pla territorial de Mallorca, a l'addicional quarta, vàrem desclassificar directament set urbanitzables, directament, quatre urbanitzables més parcialment, i després quatre

urbanitzables més a través de les àrees de reconversió, entre elles Cala Botana, Cala Carbó, perdó. Per tant, quan s'ha tractat de fer-ho a les institucions en què estàvem, no només n'hem parlat, sinó que ho hem votat i s'ha protegit.

A la legislatura passada també, en aquest cas el Govern, amb un pacte amb el Partit Popular, vàrem evitar que en efecte les desregulacions que hi havia, perquè hi varen ser, a Eivissa quant a la LEN i a les DOT, aquí a Mallorca no es duguessin a terme aquestes desregulacions, i això també va ser un servei que el meu grup parlamentari va fer la passada legislatura. A Mallorca no hi va haver desregulacions, o desproteccions, com vostès vulguin, quant a normativa territorial. Avui, per tant, també trobaran el Grup d'Unió Mallorca.

A més creim que aquesta mesura cautelar s'ha basat en un bon esperit que a vegades en el passat d'oblidava; no s'ha anat, en general, a voler començar a fer desclassificacions a tota Mallorca d'una manera més o manco ràpida que després, desgraciadament, els tribunals per sentència tiraven en terra les proteccions que es volien fer, sinó que s'ha anat a fer cirurgia concreta, s'ha anat ja al detall. Creim que és una bona manera de legislar perquè s'ha anat ja a la cirurgia, s'ha anat al detall, sense presses i amb cura de no afectar, de no donar -diria jo- desestabilitat al sistema econòmic, precisament a no fer a la confiança de la societat en les institucions, el que deia el president del Govern a la investidura, que no s'ha d'espensar la confiança que tenen els ciutadans, les empreses, els diferents propietaris quant a les institucions i s'ha de respectar l'ordenament jurídic. Precisament perquè hi ha el suport social per fer aquestes mesures, precisament perquè hi ha aquest suport s'ha de fer amb rigor i sense improvisar.

Per tant, ens felicitem que aquest decret s'hagi fet punt per punt, llocs, diria jo, emblemàtics i que s'hagi fet cirurgia fina. Vàrem demanar i ens consta que així s'està fent, que per la llei es facin, es completin tot un seguit d'estudis quant a valors naturals, en els casos de protecció d'espais naturals, estudis jurídics i tècnics quant als urbanitzables i urbans, perquè creim que aquest Parlament quan es voti la llei, s'ha de saber què es vota, en quines condicions estan exactament els urbanitzables i els urbans i quins són els criteris i concretament què s'està fent i quins valors naturals protegir. Això ens consta que s'està fent i també és una manera rigorosa de fer les coses i sobretot, blindar aquesta protecció perquè després els tribunals no puguin tornar enrera.

Tot un llistat que s'ha fet ha estat en consens i diàleg amb els partits que donen suport al Govern, queden 14 espais, 1.200 i busques hectàrees que es desclassifiquen i que s'aturen. Són tot un seguit d'espais aquí allà on s'ha arribat a un acord i s'ha fet de forma equilibrada i prudent. Avui, insistesc, no només s'opina d'allò que s'ha de fer, no només és un tema de voluntat, sinó que a més es vota i s'atura cautelarment. S'ha anat, torn insistir, al detall perquè crec que és important, s'ha fet amb rigor. I per tant, amb aquestes justificacions tan tècniques, com jurídiques quedarà en el seu moment, quan es voti la llei, aclarit el mínim dubte que hi pugui haver. Les actuacions que es fan són molt diverses i distintes, uns afecten a espais naturals i per tant, són zones naturals, rústiques que encara estaven sense transformar, altres afecten sòls urbanitzables encara no

executats, altres afecten sòls urbans ja executats i amb llicència. Per tant, insistesc que serà bo tenir a cada lloc..., saber en quin estat tècnic estan les obres i en quin estat jurídic, llicències, planejament, etc., es troben.

Per tant, el Grup d'Unió Mallorca donarà suport a aquest decret, creim que és essencial per al model de país que desitjam. I insistesc, es tracta d'unes mesures cautelars per evitar obres, per evitar planejaments o actes administratius que facin difícil després protegir per llei. I confiam que aquesta llei pugui sortir quan abans.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, PSM, té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. És de justícia que comenci expressant en nom del Grup BLOC per Mallorca i PSM-Verds la nostra felicitació al Govern de les Illes Balears i de manera singular a la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori per aquesta norma que, encara que tengui un caràcter cautelar, a ningú li escapa que suposa una protecció que molt difícilment tindrà tornada enrera per a topònims tan emblemàtics com Ses Fontanelles (Palma), Ses Feixes (Eivissa), Cala Blanca (Andratx), Cala Carbó (Pollença), entre d'altres.

Sembla que ja s'ha instaurat la tradició a la nostra vida política que cada primer període de sessions de la legislatura arriben a aquesta cambra propostes que tenen a veure amb la política territorial. L'any 1999, el nou Govern del pacte de progrés, va dur al Parlament una Llei de mesures territorials cautelars i d'emergència, la Llei 9/99, de 6 d'octubre, que prohibia la construcció d'habitatges unifamiliars a les Àrees Naturals d'Espècial Interès i que incloïa altres mesures de protecció del sòl rústic. 4 anys després arribava una altra llei de mesures urgents en matèria d'ordenació del territori, la 8/2003, de 25 de novembre, que venia a ser la imatge invertida de l'anterior. Tornava a fer edificables els ANEI de les Pitiüses, facilitava la construcció al litoral i derogava la moratòria de camps de golf a Eivissa i Formentera. Poc més endavant, a la primera llei d'acompanyament pressupostària de la legislatura passada, els parcs naturals de Llevant i Cala d'Hort eren pràcticament esborrats del mapa, en aplicació de la pintoresca teoria, segons la qual el criteri de protecció d'un espai natural era la titularitat pública o privada.

Continuam per tant, amb aquesta tradició de les mesures territorials a començament de legislatura i tenim en aquest cas un decret llei de mesures cautelars. Aquesta vegada tornam incrementar la protecció, perquè la cosa va així, quan hi ha governs progressistes les legislatures comencen i continuen en decisions que suposen més protecció. En canvi, amb governs de dretes les legislatures comencen i continuen i continuen amb decisions que suposen més desprotecció. Aquesta és una història massa coneguda senyores i senyors diputats, com

perquè ara els diputats del Grup Popular pretenguin que ho oblidem amb el (...) dels rètols que exhibeixen en els seus escons.

Sr. Conseller, el decret llei que avui presentau tindrà el vot favorable del nostre grup, votarem a favor d'aquest decret llei amb el convenciment que és una primera passa important en una política de protecció del territori que ha de ser un dels eixos d'actuació d'aquest Govern de coalició progressista. No tenguem inconvenient en explicar, tal com vareu fer ara fa una setmana en aquesta cambra, que aquest decret llei va fins allà on ha arribat el consens entre les diferents forces polítiques que conformen el Govern de coalició. El departament que dirigeix hauria volgut arribar més lluny, ho sabem i ho compartim, també en aquest terreny ens teniu al vostre costat. Reclamem una política de protecció que respongui a l'expectativa de milers de ciutadans que ara fa 6 mesos varen votar pel canvi.

En matèria de protecció territorial aquest Govern de pacte avança fins allà on avança l'acord entre les forces signants. L'important en tot cas és que avança, la diferència diria jo és que avança. Estam segurs que no deixarà d'avançar i estam segurs que ni la Conselleria de Mobilitat, ni el nostre grup afluirem en l'esforç de fer arribar a la política la protecció tan lluny com sigui possible.

Voldria dir ara una paraula sobre la forma que adopta aquesta norma de protecció. Amb aquest text inauguram el decret llei com a instrument normatiu a la nostra comunitat autònoma. Quan es debatia la reforma del nostre Estatut hi va haver consens entorn a la idea que disposar d'aquesta eina era un signe de normalitat democràtica i d'autogovern. És difícil pensar en un contingut més adequat que aquest per justificar la urgència que requereix un decret llei. La protecció cautelar d'allò que ha de rebre una protecció definitiva mitjançant una llei, o un instrument de planejament posterior. Avui convalidam aquest decret llei i per tant, aquesta protecció cautelar, després arribarà el moment de la protecció definitiva, tenim encara feina per endavant. Estam convençuts que en aquest trajecte, la tasca de protecció territorial que hem de fer es podrà ampliar, millor dit, s'haurà d'ampliar. Les propostes de tots els grups seran benvingudes, les esperam, com més iniciatives de protecció millor per al país i millor per al futur.

Voldria ara comentar de manera breu la nostra posició respecte del que estableixen de manera concreta els distints articles d'aquest decret llei. Començaré pels articles 2 i 3, que han passat pràcticament desapercibuts en el debat polític, públic i mediàtic de vegades intens que hi ha hagut entorn d'aquest decret. És possible que molts dels que han criticat la proposta del Govern no els interessa parlar-ne en excés. Els articles 2 i 3 vénen a ser, per dir-ho d'alguna manera, operacions de restabliment de la normalitat del funcionament democràtic i del sentit normal en què les coses haurien d'avançar, és a dir, cap un territori cada vegada més protegit. L'article 2 suspèn les llicències per a ús residencial a les Àrees Naturals d'Especial Interès d'Eivissa i Formentera, fins que els plans territorials fixin nous paràmetres. Els ANEI no són edificables a Mallorca, ni a Menorca, ni de moment amb aquest decret ho seran a Eivissa i a Formentera.

No és lògic senyores i senyors diputats que una illa com Eivissa, que ha patit una intensa pressió urbanitzadora, la protecció de les àrees naturals sigui més permissiva que a Mallorca o Menorca. No és lògic que l'illa més castigada sigui la que tenguem la normativa més permissiva. L'article 3 suspèn fins a l'entrada en vigor de la propera llei de mesures urgents una mesura de desprotecció que el Partit Popular va introduir per la porta de darrera, és a dir, per la via gairebé clandestina de la disposició addicional de la llei d'acompanyament del pressupost. Ara, mentre discutim si la protecció del territori hauria d'anar més lluny o no, és fàcil oblidar que no fa ni un any el nostre Govern feia aquestes coses: defugia del debat parlamentari així com ha de ser i s'emparava en la penombra per avançar en la desprotecció del territori. A la llei d'acompanyament del pressupost del 2006, el Govern anterior va permetre la legalització d'obres, instal·lacions i activitats existents a establiments de servei de temporada en el litoral, és a dir, xibius i barets de platja. Cada vegada que algú faci referència als famosos interessos obscurs per criticar aspectes d'aquest decret llei, convendria que pogués explicar quins interessos particulars varen resultar beneficiats en normes d'excepció urbanística com aquesta.

Arrib ara a l'article 1 que protegeix un seguit de terrenys per la via de l'ampliació de l'àmbit d'una dotzena llarga d'Àrees Naturals d'Especial Interès de Mallorca i d'Eivissa. La nostra Llei d'Espais Naturals de 1991 va ser en el seu moment una passa endavant, és però una llei que va deixar fora moltes àrees que tenen un valor paisatgístic inqüestionable i que mereixen la preservació. No raonable per tant, que en 16 anys de vigència hagi conegut tan poques ampliacions. Voldria destacar en primer lloc les àrees que queden protegides mitjançant l'ampliació de l'ANEI núm. 47, l'anomenat àrees de la Serra de Tramuntana. Llegim alguns dels topònims que ara quedaran protegits: Cala Carbó i Can Botana (Pollença), El Vilà (Pollença), Muleta II (Sóller), hi podem afegir a aquesta llista l'ampliació de l'ANEI núm. 30, Camp del Llamp, és a dir, la preservació de Cala Blanca. Totes aquestes àrees són de gran valor paisatgístic, àrees properes o limítrofs amb àrees del litoral ja excessivament urbanitzades i àrees sobre les quals pesaven fins amenaces d'urbanització. Són a més àrees que havien estat objecte de mobilització ciutadana demanant la seva protecció, a tots ens resulten familiars els "Salvem Cala Carbó", "Salvem Muleta", o "Salvem Cala Blanca". Doncs bé, ja estan salvades i ho estan gràcies a l'acció d'aquest Govern i d'aquesta Conselleria de Mobilitat i d'Ordenació del Territori.

Cala Blanca, objecte de polèmiques continuades i avui de rètols reivindicatius exemplifica bé això que dic. Fins ara se n'havia parlat molt, però no se l'havia preservada. Fins ara l'havien marejada, però és ara que l'hem salvada. I no l'ha salvada el Govern anterior, que va excloure del PORN de la Serra de Tramuntana el municipi d'Andratx, ni la va salvar l'Ajuntament d'Andratx, ni el batle dolent, Eugenio Hidalgo, ni el batle bo, Jaume Porcell, que seguia cobrant les taxes de llicència de l'hotel de 5 estrelles, després que l'ajuntament demanés al consell que protegís la cala i que va mantenir com urbanitzable la zona de Cala Blanca a la revisió del planejament d'ara fa només 8 mesos, l'abril del 2007. Ni tampoc l'havia protegida, com a mínim de manera definitiva el Consell Insular de la legislatura passada. És ara que l'hem salvada.

Deixi'm que li digui, Sr. Conseller, que també ens tindrà al seu costat quan contesti als que critiquen que les àrees en què s'han ampliat les ANEI o les ARIP haurien d'haver estat més grans, o que n'hi hauria d'haver hagut més. Nosaltres també els contestarem igual, d'uis les vostres propostes d'increment de protecció que seran benvingudes.

La llei de mesures urgents que s'aprovarà properament serà una bona ocasió per incrementar la protecció que avui se'n proposa amb el decret llei. Tant de bo que tots els grups duguin iniciatives d'augmentar la preservació del nostre territori, vagi això per Cala Blanca, per Cala Marçal a Felanitx, pels topònims que no són en aquest decret llei però que també mereixen protecció i per tots aquells en què els diputats d'aquesta cambra puguin fer cartells.

No he fet referència a cada un dels sectors protegits a Mallorca, però tots i cada un constitueixen bones notícies. Respecte a Eivissa, la portaveu d'Eivissa pel Canvi ja n'ha parlat amb més coneixement. Per la nostra part respecte a Eivissa només diré que el felicitem per les ampliacions d'espais naturals en zones de gran valor paisatgístic i allà on el desordre urbanístic feia difícil les actuacions.

Per acabar l'article 4, Ses Feixes d'Eivissa i Ses Fontanelles a Palma. Es tracta de dues zones humides, la preservació de les quals ha estat llargament reclamada pel moviment ecologista eivissenc i mallorquí. Si hi ha algun lloc del qual puguem fer un llarg llistat de motius que en justifiquen la preservació, sens dubte és Ses Fontanelles. Un, Ses Fontanelles han de ser preservades perquè són una zona humida amb valors ambientals importants. Dos, perquè respon a una demanda expressada de manera insistent per gran part de la ciutadania. Tres, perquè la qualitat turística de la Platja de Palma i de la qual se n'ha parlat en aquest Parlament es mereix unes àrees preservades i no més densitat de ciment i de construccions. I quatre, pel que el nostre sector dels comerciants no es mereixen la competència d'una nova gran zona comercial.

Acab, senyores i senyors, reiterant aquest desig, que aquest sigui l'inici d'un llarg camí d'actuacions de millora de la protecció en el nostre territori. No fa molt, el guitarrista Paco De Lucía deia a la World Travel Market de Londres que havia triat viure a les Balears perquè eren el paradís, una paradís ja una mica malmenat hauríem d'afegir. En tot cas, nosaltres sabem..., en Llorenç Villalonga, que no hi ha més paradisos que els perduts. Al que no hauríem de renunciar però és a ser un país capaç d'oferir qualitat de vida als residents, capaç de continuar sent un destí atractiu per als nostres visitants, reconciliat amb el seu entorn i respectuós amb el ric patrimoni natural que ha tengut el privilegi d'heretar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Correspon avui el debat de la validació del decret llei aprovat pel Govern. I la veritat és que si un tenia algun dubte de com podíem suposar que funcionaria avui aquest debat, després del primer punt de l'ordre del dia del ple d'avui, crec que a tots ens ha quedat molt clar quina és la proposta, o la idea que algun grup concret té sobre el tema del decret llei.

Jo crec que tan el Sr. Conseller, com la resta de portaveus d'altres grups que m'han precedit, ja han exposat arguments suficients com per estar a favor de la validació d'aquest decret. En qualsevol cas, voldria assenyalar que és aquest un decret correcte, tan en la seva tramitació com en el seu contingut. I de fet, molt necessari a la vista dels recents i passats esdeveniments. Aquest Govern està demostrant que té la ferma decisió d'aplicar una política territorial molt diferent a la que es va aplicar la passada legislatura. El nostre territori no és un tresor il·limitat i de per vida, està molt supeditat al tractament que s'apliqui en la seva gestió. I està clar que ni l'especulació, ni la desprotecció, ni l'urbanisme a la carta són la millor garantia de futur per a aquest territori de les nostres illes.

Per això, el primer que s'ha vist obligat a fer aquest Govern és posar un mínim d'ordre al desgavell urbanístic i territorial provocat en els passats quatre anys. Aquest és un dels objectius bàsics que ha de perseguir la futura llei de mesures urgents en matèria territorial i que pròximament entrarà en aquest Parlament, tal i com s'ha anunciat, com a projecte de llei i que es tramitarà per via ordinària. I és precisament la necessitat de poder treballar en absoluta tranquil·litat durant aquesta tramitació el que fa més necessari l'urgent aprovació d'aquest decret i tal com estableix el nou Estatut de la comunitat autònoma, la seva validació per part d'aquest Parlament.

És necessari assegurar que els terrenys que han de ser objecte de protecció i per tant, d'una molt especial atenció a aquesta futura llei de mesures, no seran objecte de modificació mentre dura la seva tramitació, ni per tramitació de planejament alternatiu, ni per execució directe d'obra en aquests punts. Aquest és l'objectiu fonamental que persegueix aquest decret, garantir que des de la seva aprovació, aquests terrenys que a dia d'avui són els més vulnerables a l'hora de patir aquestes hipotètiques modificacions esmentades, mantindran l'estat en què es troben en aquests moments. Es tracta en definitiva d'evitar, com especifica el propi decret en la seva exposició de motius, comportaments que impedeixin o dificultin assolir els objectius de les normes de protecció i de defensa dels valors naturals.

El decret permetrà també la revisió prevista quant a les Àrees Naturals d'Especial Interès en aquelles illes allà on aquests espais varen ser objecte d'un tractament diferenciat en els passats 4 anys, és a dir, les illes d'Eivissa i Formentera. A més, seran els seus consells insulars els que tindran la responsabilitat de decidir, això sí, sempre dins el marc

normatiu. Mitjançant aquest decret també es congela una d'aquelles mesures aprovades a la carta per afavorir interessos particulars, com era la possibilitat de legalitzar aquells negocis il·legals en funcionament en el litoral a les nostres illes.

La situació que s'està vivint senyores i senyors diputats avui en aquest ple i en aquestes darreres setmanes és com a mínim sorprenent, o millor dit, kafkiana. El PP, ara a l'oposició, no té cap inconvenient en llevar-se el seu uniforme de diari, que era el de depredador del territori, per posar-se la disfressa de protector, sorprenentment! Però això senyores i senyors diputats no és una imatge real, no és més que un holograma, d'aquells que d'un moment a l'altre desapareixen. I ens preguntam, quina legitimitat té el grup de l'oposició per criticar la política de protecció de l'actual Govern? I faig aquesta pregunta ja que és el mateix partit que en els passats 4 anys, quan governava, es va dedicar a desprotegir i no a protegir. A legislar territorialment a la carta i a favor d'uns pocs, deixant de banda els interessos generals. És el mateix partit que ni tan sols va saber aprovar una norma marc en matèria territorial, l'avortada Llei del sòl. Està clar que per al grup de l'oposició la defensa del territori es mou en funció de determinats interessos a cada illa i de fet, l'escenificació d'avui no és més que el darrer i més clar exemple.

Jo els demanaria a les senyores i senyors diputats del Grup Popular, on són les pancartes reclamant la protecció total de Benirràs? On són les pancartes reclamant major protecció per a Cala d'Hort, Punta Pedrera o Roca Llisa? On són? Per tant preguntam, amb quina autoritat moral o ètica critiquen aquest Govern i reclamen falsament el que reclamen, quan en realitat el seu currículum diu més bé tot el contrari. Posaré alguns exemples.

Any 2003, llei de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial i urbanisme a les Illes Balears, per què va servir? Per fer edificables ANEI a algunes illes, a Eivissa i Formentera.

Llei d'acompanyament per a l'exercici 2004, va servir per modificar l'ordenació del sòl rústic, per retallar el Parc Natural de Llevant i per reduir a la mínima expressió el Parc Natural de Cala d'Hort. A més, també va servir per intentar legalitzar edificacions tan il·legals com que tenien sentència d'enderroc, em referesc a la famosa sentència de la mansió Cretu.

Any 2005, llei de mesures específiques per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria de territori, urbanisme i turisme, allà on en el seu contingut hi havia algunes coses espectaculars. Com que es va fer una adaptació normativa a la carta, tan sols per a les illes d'Eivissa i Formentera, allà on es va facilitar l'agrupació d'un nombre indeterminat d'habitatges en sòl rústic, que no s'esperava que fossin més que futurs nuclis urbans i dispersos en aquest sòl rústic. També es facilitava l'agrupació de finques en ANEI i ARIP a efectes de la seva edificació, així com es va proposar la legalització generalitzada dels denominats nuclis urbans que vull recordar que no eren més que nuclis sorgits il·legalment i que passaven a ser legals i aquests nuclis es trobaven fins i tot en àrees de protecció territorial de costes. També contenia aquesta llei de mesures específiques una amnistia urbanística generalitzada i es legalitzaven totes aquelles edificacions que es varen construir il·legalment. A partir d'aquell moment eren legals i no tan sols

això, sinó que a més podien ser ampliades. I entre altres coses també es va transformar tot el sòl rústic d'Eivissa i Formentera en apta per a construir-hi hotels de 5 estrelles.

Any 2006, novament a la coneguda llei d'acompanyament, va permetre entre altres coses allò que ja s'ha esmentat també i que figura en el decret i és l'intent de legalitzar aquells negocis situats en el litoral que estaven en funcionament, però que havien estat instal·lats il·legalment.

Aquest és el currículum dels passats quatre anys del grup que va governar. Però si no és suficient amb això, ens preguntam també quina ampliació de protecció reclamen després de la darrera presa de pèl, la concessió de 6 llicències d'obra per a habitatges unifamiliars per part de l'Ajuntament de Sant Joan a l'illa d'Eivissa a terrenys inclosos en el decret que avui estam debatent.

Senyores i senyors diputats, amb aquest teatre crec que ja no s'enganya a ningú, ni a la resta de diputats, ni als ciutadans en general. El grup de l'oposició únicament demana i reclama al Govern, però s'ha de recordar que ni feren res quan governaven en aquestes illes, ni fan res ara en aquelles institucions allà on governen. Quan governaven i ara que estan a l'oposició fan exactament el mateix, anunciar o reclamar unes coses i practicar o executar-ne unes altres molt diferents.

I per acabar voldria fer una reflexió mitjançant una pregunta. Jo em pregunt quants Partit Popular diferents hi ha en aquestes illes? I a la vista de les darreres setmanes i del ple d'avui, està clar que com a mínim dos. El que demana falsament allò que ni creu ni ha cregut mai i el segon, el més real, aquell que allà on governa no protegeix res i el que fa és concedir llicències allà on demanen ampliar la seva protecció i fins i tot, allà on figura com a protecció dins el propi decret. És sorprenent, algú ens haurà d'aclarir quina és el vertader..., jo crec que és el segon el vertader i real PP, però si algú pretén que sigui el primer m'ho haurà d'explicar. No és admissible per tant, la crítica que des de l'oposició es fa a aquest decret ni és creïble la seva voluntat de protecció i no ho és perquè tan el present com el passat ens confirmen i ens diuen tot el contrari.

Per tant, després d'aquesta exposició queda clar que el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a l'aprovació i validació del decret perquè entenem que és fonamental perquè en cas contrari, el nostre territori està en perill, hi ha estat sempre en mans de l'anterior Govern, però ara fins i tot hi estarà fins a l'aprovació de la futura Llei de mesures urgents. Per tant, és necessari validar aquest decret.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Hi ha més grups que vulguin intervenir a favor? Doncs passam al torn en contra. I té la paraula la representant del Grup..., Sra. Estaràs?

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta, no farem ús del torn en contra, simplement de fixació de posició.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam doncs directament a fixació de posició. Per un temps de deu minuts el Partit Popular que no ha intervengut, té la paraula la Sra. Cabrer.

Doncs, hi ha dues intervencions, cinc minuts i cinc minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Grup Popular dividirà la seva intervenció en dues, una referida a l'illa de Mallorca i una altra referida a les illes d'Eivissa i Formentera, com així ho fa el Decret llei. Els anunciam que el Grup Parlamentari Popular no votarà en contra de la convalidació d'avui, sinó que ens abstenem, encara que hi ha molts de motius per votar-hi en contra, sobretot després dels espectacles i la manca de protecció de Cala Blanca, de Cala Marçal i d'Es Pujol de Santanyí. Però votarem abstenció per evitar sobretot que amb la seva demagògia habitual utilitzin el nostre vot per dir el que no és o per tergiversar la nostra posició.

I motius per votar en contra en teníem molts, en primer lloc és un *decretazo* amb tota regla, el qual, malgrat quedar convalidat avui, es podia tramitar com a projecte de llei perquè el Partit Popular hi pugui presentar esmenes, que en tenim i hem presentat. En segon lloc, no hi ha hagut extraordinària i urgent necessitat, que és la base del Decret llei; s'ha filtrat des del primer dia, s'ha reproduït fins i tot a un diari digital i hi ha hagut informació privilegiada per fer canvi de cromos. En tercer lloc, surten desprotegits Cala Blanca, Cala Marçal i es Pujol de Santanyí, amb una gran incoherència inexplicable. I per últim, i en darrer lloc, és en un 80% una operació de maquillatge, molt de fum, molt d'intentar enganyar els ciutadans dient-los que s'han desclassificat a Mallorca deu urbanitzacions, quan és rotundament fals; de les deu àrees que a Mallorca s'amplien l'ANEI o l'ARIP només quatre són urbanitzables, la resta no, la resta són rústics o ja eren protegits i per tant no tenien cap pressió urbanística, però no urbanitzables.

I quins són aquests quatre que sí podem considerar urbanitzables? Són la Marina de Lluçmajor, Montport, Muleta II i el Vilà de Pollença. A Marina de Lluçmajor es desclassifiquen 20 hectàrees, però convé fer història i recordar que inicialment eren 100 hectàrees que el Pla Territorial de Mallorca va reduir a 20 i que, a més, pràcticament, en un 80% són LIC i ZEPA.

A Montport, Andratx, s'afecta una part d'un pla parcial on curiosament més del 80% de l'àrea afectada és una zona verda que, com el seu nom indica, ja està protegida. Jo deman: és un error, és un despropòsit? Saben que fins i tot generaran un perjudici a l'Ajuntament d'Andratx, un problema perquè haurà de cercar una altra zona verda urbana per acomplir els estàndards del Pla Territorial de Mallorca i probablement no en tindrà?

A Muleta II, Sóller, es desclassifiquen 30 unifamiliars, però convé també fer història i recordar que a l'anterior legislatura es va reduir de 70 a 30 pel propi Ajuntament de Sóller del Partit Popular. Per cert, a Muleta II hi ha un error de cartografia i agafa part d'un sòl urbà d'una altra urbanització, com així han denunciat tots els partits polítics de Sóller.

I a es Vilà de Pollença s'afecta un urbanitzable d'onze habitatges, els quals, per unanimitat, i també del bloc de totes les forces polítiques de Pollença, ara fa un any es va reduir l'edificabilitat de 26 habitatges a 11 habitatges. Per cert, saben que a l'any 1999 es va canviar el sistema d'execució de compensació a cooperació i que, per tant, la desclassificació d'avui generarà un problema a l'Ajuntament de Pollença perquè també haurà de fer front a les indemnitzacions? Jo crec que el conseller actual d'Habitatge, el Sr. Carbonero, va ser l'impulsor com a arquitecte municipal d'aquest canvi de compensació a cooperació. I una darrera pregunta: per què una urbanització calcada a la d'Es Vilà, la Font de Pollença, on es poden construir 110 habitatges i és totalment calcada, ha quedat de fora?

En definitiva, només quatre urbanitzacions i amb errors, amb zones verdes i qualche despropòsit més.

I ens queden sis àrees més a Mallorca respecte de les quals vostès han intentat vendre un producte, vendre una imatge que eren urbanitzables i això és fals. Trobam, la Victòria, a Alcanada, que era sòl rústic paisatge protegit, una zona de transició d'harmonització amb major protecció que el sòl rústic comú; vostès augmenten la protecció, molt bé, però era rústic, no era cap urbanització. Trobam Ca'n Vairet a Calvià, Ca'n Vairet el mateix, de nou és maquillatge, és un sòl rústic comú a una zona ARIP que passa a ANEI, de nou una àrea de transició d'harmonització que per ventura el que vostès volen al final és protegir-se de la llei Carbonero, la qual, precisament, considera tot el contrari, que en aquestes àrees s'han de fer habitatges de promoció pública. Per tant, una gran coherència de l'equip de consellers del Govern de les Illes Balears. I el mateix podem dir de Cala Carbó a Pollença, ja estava protegida pel Pla Territorial de Mallorca com a una àrea de reconversió territorial, on es passava l'edificabilitat a l'Ullal, també de Pollença. El que no s'entén és que amb aquesta operació pel que abans es protegia i no s'indemnitzava, ara es protegeix el mateix i s'haurà d'indemnitzar. Crec que fan un embolic jurídic molt gros que realment també creim que és un error.

Però la cirereta del pastís, sense cap dubte, són les tres que ens queden: Cala Blanca, Cala Marçal i les dunes de Son Real. Crec que aquí han fet matx i com que no tenen explicació lògica, intenten confondre l'opinió pública quan han vist que el Partit Popular ha descobert la seva farsa. Veure el conseller defensant, intentant confondre o fent demagogia ha estat realment divertit, aquí sí que hi ha pressió urbanística, aquí sí que s'ha d'evitar la transformació urbanística.

Començam per Cala Blanca, la història de Cala Blanca és surrealista i màxim quan parlem d'un promotor amb uns parents determinats a l'Ajuntament d'Andratx en el Govern de les Illes Balears; crec que això de Cala Blanca és fins i tot "marruller", es va aprovar per unanimitat de tots els partits polítics a l'Ajuntament d'Andratx la seva protecció; es va aprovar el mateix en el consell insular; es va aprovar una norma territorial cautelar mentre es modificava el Pla Territorial de Mallorca; es va deixar caducar aquesta norma territorial cautelar; va ser el Partit Popular el que fa tres mesos en el consell va demanar que es tornàs a dictar la norma cautelar, ens varen dir que sí: encara no hi ha aquesta norma cautelar. I ara ens trobam que vostès duen Cala Blanca, però la duen minvada. Ens poden explicar per què no pot ser aquest mateix en el Decret llei? Aquí també hi ha zona baixa de litoral, no només aquí dalt, ens poden explicar quina raó hi ha per què no es pugui prendre la mateixa mesura cautelar i sobretot ens expliquin per què al dia d'avui tot això i tot això no té cap tipus de protecció, ni tan sols del Consell Insular de Mallorca?

Cala Marçal, jo no sé quin és pitjor de tots dos, si Cala Blanca o Cala Marçal, aquí no és que no es protegeixi cap urbanització, sinó que es fa tot el contrari, es deixa fer i se li millora l'entorn protegint el rústic, 150 adossats a la primera línia de la mar. El Govern va intentar vendre la imatge, una moto, que es protegia Cala Marçal, i no és així; el que menys els ha importat és la cala, si s'havia de protegir la cala o no, pareix que l'únic que els ha importat és el promotor, que quedi ben clar que aquest promotor sí pot construir els 150 adossats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, està passada de dos minuts, ho dic perquè si s'ha de dividir el temps no n'hi quedarà.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Doncs ja acab, Sra. Presidenta. Jo crec que ha quedat ben clar que vostès no poden discriminar l'Ajuntament de Felanitx respecte d'altres ajuntaments de l'illa de Mallorca i per tant Cala Marçal o la fiquin o la llevin, però no ens tractin, senyors diputats de beneïts.

I en darrer lloc, tenim les dunes de Son Real. Les dunes de Son Real també que quedi clar que la part de les dunes ja estava protegida per la LEN, però de nou afecten un rústic, no cap urbanització. És ver que s'evita un camp de golf que estava previst, però el que no entenem és per què aquí sí i en canvi en es Pujol de Santanyí vostès estan tan capficats que es faci no tan sols el camp de golf, sinó l'hotel de 450 places, que ho posen com a una excepció de l'acord de governabilitat. Ens podríem demanar, per ventura és que a Santanyí ho volen? I resulta que no, que tots els partits municipals a Santanyí, dia 15

de desembre del 2003, varen demanar que no es faci l'hotel. Per tant, per quin motiu no es pot ficar es Pujol de Santanyí dins el Decret llei? Té raó aquesta excepcionalitat si ningú, si cap partit ho vol?

Jo crec que si el Decret llei i el projecte de llei afecta tots els camps de golf, no entenem perquè aquest no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, ha esgotat el seu i el del seu company.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Bé, acab, Sra. Presidenta. Ja per acabar i, però no queden deu minuts encara ...

LA SRA. PRESIDENTA:

No, en queden dos i mig.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Jo demanaria a la Sra. Presidenta que fos un poc condescendent, donada la matèria que estam tractant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ho soc.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Bé, acab, Sra. Presidenta, ja per acabar només els vull dir que aquest Decret llei crec que és com el comte de l'emperador, que s'ha volgut fer creure al ciutadà balear que anava vestit, que anava molt ben vestit i que en realitat no anava vestit, sinó que anava nu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Cardona. En teoria, un minut i alguns segons, però serem una mica més condescendents.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Li agraeix molt, Sra. Presidenta. I miri, per fer més via, parlarem des de l'escó. He escoltat atentament els diferents portaveus i m'he quedat amb la cobla, com sol dir-se, que el que intenten, segons deia el Sr. Boned, és posar ordre en el desgavell urbanístic i territorial, parlarem d'Eivissa.

Clar, i parlen que han protegit 211 hectàrees. Una meravella, una meravella! Però si miram bé què és aquesta protecció ens adonarem que únicament és una necessitat imperiosa de poder justificar-se davant ells mateixos. Necessiten dir que han protegit, com, de quina manera i llavors quines són les condicions això rai. Si parlem dels urbanitzables que diuen que han protegit, mirin, jo els pos un exemple, el

camp de golf de Rocallisa, 73 hectàrees afectades, d'aquestes més de 20 hectàrees són zona verda i ho qualificam d'ANEI, una gran protecció, una zona verda la qualificam d'ANEI.

L'altra zona és la zona residencial que ja està consolidada en què no s'hi pot fer res més, perquè no hi cap res més, una gran protecció.

I l'únic que queda és qualque àrea que per les seves condicions pràcticament no s'hi pot construir i que per les limitacions legals, que no es poden fer els camins, que no es poden fer infraestructures, tampoc no s'hi pot construir. Magnífica la protecció.

Una altra urbanització està tota feta, consolidada i acabada, només queden els habitatges, una gran protecció; què farem amb aquell pagat de formigó ara que el tenim d'ANEI?

Jo no els parl dels valors des del punt de vista econòmic, de les indemnitzacions que s'hauran de fer, no, els parl del valor mediambiental; què hem guanyat amb això? Però això és el que venen, això és el que avui venen als ciutadans d'Eivissa i Formentera.

I llavors ens surten, i això sí que m'ha sorprès, ens surten amb una reflexió sobre el PP, perquè clar, hi ha una cosa que és típica dels partits del pacte d'esquerres, especialment del PSOE, necessiten justificar la seva actuació sobre el Partit Popular, si no parlen del Partit Popular els surt urticària. I per això ens trobam que bé, que ha fet, a part de tot el memorial de greuges que ha fet el PP a l'illa d'Eivissa, a part, llavors ens retreu avui que l'Ajuntament de Sant Joan, en sòl urbà, no en sòl protegit, ha dat unes sis llicències abans que s'aplicàs el Decret de moratòria. Sí, és ver, possiblement inspirat en un expedient que es va dar a Vila, fa alguns temps, on un dia abans d'aprovar-se la suspensió de llicències per a la modificació del Pla General d'Ordenació Urbana, es presenta un projecte de 114 habitatges, en un sol dia aquest expedient s'informa pels serveis tècnics, es va un conveni amb els promotors per retirar uns plets, i es dóna la llicència, amb 24 hores, 114 habitatges. El cas, l'edifici es deia Arabela, firmava la llicència el Sr. Joan Boned i era alcalde el Sr. Tarrés.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per dar lliçons se n'ha de saber i s'ha de poder. I jo els prec que, si volen, parlem de protecció del medi ambient, si volem parlem d'ordenació del territori, però lliçons poquetes, poques.

I em queda únicament parlar-los de les proteccions de l'ANEI. Mirin, em sorprèn que ara parlin de modificar el Pla territorial insular, em sorprèn que parlin ara com parlen del Pla Territorial Insular d'Eivissa quan el Sr. Tarrés i el responsable actual d'urbanisme i territori a Eivissa, que és el Sr. Ramon, han dit que no pensaven: primer, no pensaven fer cap moratòria; avui n'aprovam una. Segon, no pensaven modificar el PTI perquè estava bé, avui es parla que s'ha de modificar el PTI. Jo ja no entenc absolutament res, les justificacions que al·leguen, les explicacions que al·leguen, diu que hem de protegir els pagesos; per a això els fan una suspensió *ad calendas graecas*, perquè hi ha una qüestió que jo no entenc i és que la Llei d'ordenació del territori estableix una limitació

temporal per a les mesures cautelars, en aquest decret es deixa a la mà del Govern, sense cap tipus de limitació temporal, serà quan el Govern vulgui, quan presenti la llei, i sobretot a Eivissa quan al Consell Insular d'Eivissa i, separatament, al Consell Insular de Formentera se'ls ocorri que han de modificar i establir els paràmetres que corresponen al Pla territorial.

Crec que això és una "xapuça", crec que això no és una protecció, això simplement i senzillament és pagar un peatge a la seva pròpia gent, per poder justificar que estan governant.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

S'obre torn incidental i té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies. La veritat és que faig aquesta intervenció perquè a mi no m'acaba de quedar clar si vostès voten a favor o en contra o s'abstenen, després del numeret aquest que fan, això dels cartelllets, és a dir, tenen preparat que a l'altra opció tornin treure cartelllets?, perquè, la veritat és que fan un espectacle ..., en tenen de reservats. Clar, en aquest cas millor que n'haguem sortits.

Mirin, m'agradaria contestar algunes observacions i fer algunes reflexions al Grup Popular i a la seva portaveu que ha parlat ara. És a dir, durant la consideració i elaboració del Decret llei s'han considerat moltes zones, Sra. Cabrer, i aquestes zones definitivament s'han inclòs en el Decret llei aprovat pel Consell de Govern, són les que ha trobat oportunes i coherents aquest govern i en tot cas, com he dit moltes vegades, fruit del consens entre les formacions polítiques que conformen aquest govern. En alguns casos es tracta de sòl rústic, d'altres es tracta de terrenys urbanitzables i d'altres es tracta de terrenys urbans no consolidats, però sigui com sigui tots estan situats a zones valuoses, tots tenen pressió ambiental, pressió urbanística i tots tenen un valor ambiental i paisatgístic molt important com perquè s'hagin inclòs d'aquesta manera.

El Govern, en una primera passa cap a un plantejament territorial més sostenible i equilibrat, ha optat per seleccionar àrees adjuntes a paratges naturals que conserven valors ambientals i paisatgístics inqüestionables, com he dit abans, i que es troben en diferents graus de perill per la transformació urbanística a la qual poden estar sotmesos, entre d'altres coses gràcies a la política territorial que s'ha duit durant l'anterior govern.

És evident que hi ha moltes altres zones dignes de protecció del nostre territori, li puc assegurar que n'hi ha moltes d'altres, tot i que no responguin a aquest criteri d'actuació. I entenem que els plantejaments urbanístics i els plans territorials aquesta legislatura tenen molta feina per fer en relació amb totes aquestes zones. Ara bé, a partir d'aquí li he de reconèixer que estic molt satisfet i content d'aquesta transformació redemptora que veig que tenen vostès amb la protecció del territori, perquè, si és així, li puc assegurar, si això no és fals i això no és demagògia, li puc assegurar que tendrem una legislatura molt fructífera, li puc assegurar això.

El que no li admet de cap de les maneres és que vostè parli d'obscurantisme i de canvi de cromos, perquè si hem de parlar d'urbanisme a la carta, parlem-ne, en tenim molt per parlar d'això, Sra. Cabrer. Vostè insinua que aquest govern fa obscurantisme, urbanisme a la carta, canvi de cromos, jo em deman quina credibilitat té el Partit Popular o vostè mateixa per parlar d'això aquí, d'aquesta manera, després d'aquests quatre anys que hem viscut? Precisament, la llei de mesures urgents el que fa, la qual presentarem molt aviat, és derogar un munt d'articles i disposicions, però un munt que es varen aprovar per llei d'acompanyament, especialment el 2003 i el 2006, i també una llei en matèria d'ordenació territorial i urbanisme que es va aprovar el 2005, que feien un autèntic urbanisme a la carta, la qual cosa no té altre nom, i això sí que eren canvi de cromos.

Miri, li posaré un dels exemples més vergonyosos, la Llei 10/2003, d'acompanyament, de 22 de desembre, resulta que ens diu: a Eivissa, els habitatges unifamiliars aïllats existents a l'àrea de protecció territorial, sigui quina sigui la qualificació de rústic que tinguin els terrenys, podran ser legalitzats quan -i fa tota una relació-: l'habitatge no s'ubiqui a la franja de 250 metres; que l'habitatge se situï per davall de la cota de 250 metres; que no estigui en una zona qualificada per la zona A de les normes subsidiàries; que tinguem un projecte de restauració paisatgístic. Miri, just li falta dir de quin color ha de tenir xemeneia, just li falta això. I a més a més, curiosament, resulta ser que després ens adonam que és d'un conegut artista que ha construït una mansió a un lloc prohibit. Això no és canvi de cromos? Jo no sé a què li diu vostè canvi de cromos.

Miri, després, vostè diu coses de rigor, d'estudis, li puc assegurar que aquest Decret llei s'ha fet amb el màxim rigor i tindrà en compte tots els informes tècnics necessaris, igual que la llei de mesures urgents que presentarem aviat; de fet, una vegada s'ha aprovat en el Consell de Govern, aquest decret llei ara és quan podem anar als ajuntaments a demanar informació, perquè he vist pels mitjans de comunicació que vostès s'estranyen que no demanem als batles informació o els haguem informat sobre aquest decret llei; jo no entenc com es poden estranyar vostès quan després resulta que els seus batles tenen actuacions tan poc ètiques de donar llicències amb 24

hores i amb juntes de govern extraordinàries. Però li puc assegurar que la qualitat i el rigor dels serveis tècnics de la Direcció General d'Ordenació del Territori, Sra. Cabrer, li puc assegurar que és del tot rigorós, són de tot rigorosos. I li puc assegurar que l'actual director general d'Ordenació del Territori té infinitament més rigor i seriositat que el seu homòleg a l'anterior legislatura, el qual estava ocupat amb altres coses, i això sí que eren canvis de cromos.

(Petit aldarull i remor de veus)

Pel que fa a aquest procediment, la totalitat de mesures aprovades en aquest decret llei es veuran en diferents àmbits de decisió participats per tots els grups polítics de la cambra, per tant es podran presentar totes les propostes que es vulgui. La llei de mesures urgents es tractarà en aquest Parlament i si es volen fer noves propostes, atesa la seva gran disposició, ho podran fer.

Les determinacions sobre les ANEI d'Eivissa i Formentera es tractaran en els plens dels respectius consells. I Ses Feixes i Ses Fontanelles es veuran en els plens dels respectius ajuntaments i a les comissions insulars d'urbanisme.

Per tant, res sostreu al debat ni a la participació d'aquest grups polítics i per tant vull recordar que aquest és un tema molt important, que és un decret molt important per poder protegir el que vostès no han fet durant quatre anys.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Cabrer per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, ...

(Remor de veus)

EL SR. BONED I ROIG:

Sra. Presidenta, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Boned, per què em demana la paraula?

EL SR. BONED I ROIG:

El torn incidental s'ha obert només per al Grup Popular o per a tots ...?

LA SRA. PRESIDENTA:

Els torns incidentals són entre el Govern i el grup que ha presentat ...

EL SR. BONED I ROIG:

El què en concret, que presenta el què? Jo entenc que no hi ha hagut anunci de vot en contra, el que hi ha és una abstenció, no sé en base a quin punt del reglament ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Però el conseller, amb la seva intervenció amb qui ha fet torn incidental és amb el Partit Popular.

EL SR. BONED I ROIG:

L'ha fet després de la intervenció de tots els portaveus.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, a veure, el torn incidental l'ha obert el conseller amb el Grup Popular, no amb els altres que li han donat suport.

(Aplaudiments, petit aldarull i remor de veus)

Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, la veritat és que quan vostè no pot donar explicacions del seu Decret llei i ha de recórrer al Partit Popular és un mal símptoma; és un mal símptoma perquè nosaltres, encara que teníem molt poc temps, hem volgut anar àrea per àrea i explicar la situació de cadascuna de les àrees, fent un discurs seriós i un discurs real i demanant per què hi ha errors, per què hi ha àrees de reconversió territorial que ja estan protegides, per què hi ha rústic, per què hi ha aquestes situacions, i vostè no dóna explicacions.

Vostès fan el de sempre, amb els arguments de sempre, són com un disc ratllat i tanmateix el problema és que els arguments del Partit Popular són tan sòlid que els cauen damunt, aquest és el problema que vostès tenen, que els cauen damunt perquè tenim uns arguments molt sòlids.

(Alguns aplaudiments)

No ens torni ni a donar lliçons, vostès que sempre donen lliçons aquí dins el Parlament i fa molts anys, no ens tornin donar lliçons, ni posin cortines de fum, com a Sant Joan, com després hem vist a Eivissa, precisament, el que es va fer amb totes unes llicències també precisament per representants que són aquí asseguts.

Jo crec que avui vostès són incapaços de mantenir la seva coherència o fa uns mesos a Cala Blanca o el que pensen les seves forces polítiques a Santanyí o a Felanitx. Jo crec que avui vostès es retraten, Sr. Conseller, retraten el seu urbanisme a la carta, el seu urbanisme a la carta perquè només això, només

interessos obscurs justifiquen que vostès ni tan sols deixin que el PP intenti la suspensió cautelar, no la protecció, la suspensió cautelar de Cala Blanca, Cala Marçal o es Pujol de Santanyí. Vostès saben que no tenen ni justificació, que no tenen coherència ni res que no sigui així; per què no podem si tothom ho vol? Per què el Partit Popular no pot presentar unes esmenes quan el decret llei quedaria convalidat exactament igual? Jo crec que perquè vostès no tenen cap justificació, és que no és que sigui difícil trobar una justificació, és que no hi ha justificació.

Crec que aquestes àrees sí que mereixen una suspensió cautelar urgent, aquestes àrees sí que tenen una pressió de transformació imminent i per tant qui no té aquesta pressió urbanística és una zona verda a Montport a Andratx, una zona verda a Montport a Andratx no té cap tipus de pressió urbanística. Cala Carbó que està protegida, com a una àrea de reconversió territorial, em pot dir quina pressió urbanística té? En canvi, Cala Blanca, Cala Marçal i es Pujol de Santanyí, on hi ha acord de totes les forces polítiques, aparentment aquestes sí que requereixen una suspensió cautelar immediata, aquestes sí que tenen un problema de transformació.

(Alguns aplaudiments)

El Govern va intentar vendre que paralitzava urbanitzacions a 1.516 hectàrees, jo he demostrat que això és fals, que més del 80% no són ni urbanitzacions.

Ens parlen de la futura llei, una cortina de fum i ho saben perfectament, que no saben ni com ni quan s'aprovarà, i no ens diguin que hi haurà esmenes, només faltaria que el Grup Popular no pogués presentar esmenes. Però avui és avui, Sr. Conseller, i avui es poden permetre esmenes per aturar, per suspendre el que tothom hi està d'acord, no hi ha cap argument que no justifiqui avui. Jo crec que Cala Blanca no té nom, aquí el conseller de Mobilitat i tot el BLOC en especial crec que fan més que el ridícul, anys manifestant-se a Cala Blanca, anys fent assentaments a Cala Blanca; quan a la fi s'aconsegueix la unanimitat de totes les forces polítiques, pel que ha costat tant que és la protecció de Cala Blanca, que, a més, dins la norma cautelar que es va elaborar pel Consell Insular de Mallorca i que vostès han deixat caducar, que la seva execució suposaria l'afecció a àrees ambientalment valuoses, i ara precisament vostès permetran l'hotel a Cala Blanca, vostès permetran la urbanització a Cala Blanca, vostès fan que això avui no tenguí cap tipus de protecció, ni del Govern ni del Consell Insular de Mallorca.

El mateix a Cala Marçal, si els ho han dit, són vostès que anaven precisament allà, a Cala Marçal, a fer-se fotos. Per tant, crec que no voler ni tan sols que es presentin esmenes no té cap tipus de justificació.

I per cert, no ens parli d'Andratx, no ens parli de l'antic director general, que vostès segur que ho han cercat tot i per suposat des de la Direcció General d'Ordenació del Territori tot es va fer correctament, quan a Andratx pràcticament tots els regidors de l'equip de govern o estan imputats o estan davant la Fiscalia Anticorrupció o tenen sentències fermes per demolir ca seva o tenen sentències per aturar els seus negocis, aquesta

és la situació avui per avui de l'equip de govern de l'Ajuntament d'Andratx.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I acab, senyores i senyors diputats, crec que vostès avui han fet molta comèdia, tot aquest decret llei ha estat una obra de teatre intentant fer grans titulars de protecció. Hi ha llocs ...

(Remor de veus)

Bé, repetesc, crec que vostès han fet una comèdia amb aquest decret llei, no només hi ha moltes àrees que no necessitaven cap tipus de protecció immediata per suspendre res, sinó que el que és urgent, el que sí és necessari no es fa, fins i tot hi ha llocs on crec que és un insult, allà, a la intel·ligència de les Illes Balears, com és Cala Marçal, com és Cala Blanca. Per tant avui, senyores i senyors diputats, no parlem de cap llei de protecció a les Illes Balears, ho podrà ser si vostès deixen que el Partit Popular presenti unes esmenes per urgència i es pugui tramitar com a projecte de llei, que no suposa entorpir cap tramitació com vostès han intentat vendre de nou, fum. Hem procurat exercir una posició constructiva i real dins el que és aquest decret llei, vostès no volen agafar la mà del Partit Popular, per tant no parlin avui d'una llei de protecció.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per contrarèplica i sense límit de temps, té la paraula el Sr. Vicens en representació del Govern.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, els arguments sòlids del Partit Popular que ens cauen damunt no es preocupi que jo els conec, els conec amb el metro i són molt sòlids, molt, cauen.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

Els decrets ... Controlin-se, controlin-se, senyors. Els arguments de què em parla vostè, de zones verdes i aquestes coses que diu, miri, jo li contestaré una sèrie de coses. Vostè diu que volen posar Cala Blanca dins aquest decret llei, Cala Blanca no necessita ara una suspensió cautelar, no es poden donar llicències. Segona, vostè diu que Cala Carbó ja estava fet, no, perdoni, Cala Carbó s'agafa tota la urbanització aquesta i es du a l'Ullal, ja sé que vostès s'estimen molt els llocs humits, però és que l'Ullal torna ser un lloc on no convendria que hi hagués urbanització, m'entén?, a posta ho feim. I que jo sàpiga, també, a Cala Marçal, bé, esper que després del que ha dit la Sra. Batlessa una i una altra vegada i cada setmana ve amb el mateix, no s'atreveixi a donar cap llicència d'urbanització allà, m'imagín.

Per tant, miri, per tancar això, el que li vull dir ...

(Aldarull a la sala)

... el que li vull dir és que aquest govern presenta avui aquest decret llei que té mesures cautelars, i ja parlarem de les zones amb la llei de mesures urgents. Aquest govern presentarà aviat en aquesta cambra el projecte de llei de mesures urgents i, a més, d'altres mesures territorials que es volen dur a terme.

És evident que amb aquest decret llei es fonamenta la necessitat, i crec que ho hem demostrat, la necessitat i la urgència d'aquestes mesures cautelars, així com és preceptiu, i per aquestes raons esmentades el Govern considera que està plenament justificada la seva utilització com a instrument de decret llei i que, alhora, en cap moment no sostreu la capacitat de debat i de presentar propostes als grups polítics, ja que aquests es produiran posteriorment en tractar-se la llei de mesures urgents o les altres mesures territorials definitives.

I no vull deixar de dir en aquesta ocasió que aquest decret llei també significa, i crec que d'això ens hauríem d'alegrar tots, un pas endavant en la protecció de la gran qualitat ambiental que té el nostre territori, que encara té, i el primer pas per reorientar les pautes de desenvolupament territorial.

Miri, Sra. Cabrer, permeti'm finalment fer-li una consideració personal; ateses aquestes crítiques, reticències, canvi de cromos de què ens acusa vostè, miri, pensi vostè el que vulgui, es pot pensar que això és fum, es pot pensar que es protegeix molt o es pot pensar que es protegeix poc, es pot pensar que la botella és mig buida o mig plena, però el que és cert és que hi haurà 1.700 hectàrees del meu país que no perdran la singularitat i mantendran la seva identitat natural, i això li ho puc assegurar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Em correspon en aquest moment demanar a la cambra si convalida o no el decret llei debatut. S'entendrà que els vots "sí" són afirmatius, convalidació; els "no", negatius, per tant no a la convalidació; òbviament les abstencions signifiquen que s'hi abstenen.

Passarem, doncs, a la votació. Preparin-se per votar i votam.

Resultat de la votació: sí, 30; no, cap; i 28 abstencions. Per tant, el decret llei queda convalidat.

Ara els deman si algun grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei. En cas afirmatiu, ... sí, Sra. Estarás.

LA SRA. ESTARÁS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Tal i com ha vingut manifestant el meu grup, un cop convalidat el decret llei, un cop que ja està en vigor, un cop que ja estan suspesos tots els efectes i la mesura cautelar està acordada per part de tots, amb l'abstenció del meu grup, demanaríem que fos tramitat per via d'urgència, retallant tots els terminis, de tal manera que si amb una setmana poguéssim tenir tramitat aquest projecte de llei, podria millorar, com vostès veuen, la protecció de manera important, i aquí deman la col·laboració del Molt Honorable President del Govern, que sé que té molta sensibilitat en aquest tema, perquè accepti parlar-se en aquesta casa de tots, en aquesta assemblea legislativa, perquè voldrà dir que hi ha una altra manera de fer política.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estarás. Algun grup vol intervenir?, algú em demana la paraula? No? En aquest cas, passarem a la votació de la consideració de la cambra perquè es tramiti com a projecte de llei. Queda clara la ...?

Preparin-se per la votació. Votam.

Resultat de la votació: sí, 28; no, 30. Per tant, no hi ha lloc a la tramitació.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS